



yeniden  milli

MUCADELE

kıbrıs ve
doğu anadolu
meselesinde
son durum...

**TÜRK AYDININI
UYARIYORUZ!**

türkiyeyi
kimler
parçalamak
istiyor?



DİŞ BASINDAN SEÇMELEK

Beş Zirve Toplantısı

Son bir iki hafta ve gelecek haftalar, Nixon'un belli başlı devlet liderleriyle yaptığı görüşmelere sahne oluyor. Nixon, Roçildlerin eski banka müdürü Fransız Devlet Başkanı Pompidou ile, İngiliz borsasının Yahudi bankerlerine sırtını dayayan Edward Heath ile, Yahudi Alman Başbakanı Willy Brandt ile görüşmeler yaptı. Rusya ve Çin ile de yapacak. Nixon'a bu görüşmelerde taktik veren şahıs ise meşhur başdanışman Yahudi Henry Kissinger'dir. Görüldüğü üzere dünyada, beynelmilel Yahudiliğin arzusu mucibince bir kaynaşma başlamıştır ve bu yeni bir şekillenmeye gidecektir. Mecmuamızın bundan önceki sayılarında, meşhur siyonistlerden Ben Gourlon'un «dünya 1984 yılında değişik bir dünya olacaktır.» yolundaki sözleri hatırlanırsa, yapılan yüksek seviyeli toplantıların manası daha iyi anlaşılacaktır. Önümüzdeki yıllar yeni Yalta'lara gebe yeni bloklaşmalara sahne olacak zannediyoruz...

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Nixon'un önemli müttefik liderlerle yüzyüze yapacağı görüşmeler, muhakkak ki bütün dünyaya büyük bir dikkat ve alaka ile takip edilmektedir.

Fransa, İngiltere, Batı Almanya, Japonya ve Kanada'nın ileri gelenleri ile yapılacak görüşmelerde, para ve ticaret mevzuu da ele alınacaktır.

Başkan Nixon bütün bir haftayı 21-28 Şubat - Çin'de geçirecektir.

Nixon'a bu ziyaret sırasında Devlet Bakanı William P. Rogers ve başdanışman Henry Alfred Kissinger de katılacaktır.

Pekin'den başka Amerikan heyeti Shanghai ve Hangchow'a da gidecektir. Nixon'un Moskova ziyareti ise Mayıs ayında olacaktır.

Nixon'un kıdemli baş danışmanı Henry Alfred Kissinger, müttefiklerin hayati menfaatler üzerine düşüncelerin ve mütalaalarının Pekin konferansından evvel alınacağını bildirerek şunları söylemiştir. «Fakat öyle ümit ediyoruz ki müttefiklerimizin hayati menfaatlerine bir hallet getirecek tedbirler almayacağız.»

Nixon beş liderle - Fransa, İngiltere, Batı Almanya, Japonya ve Kanada'nın liderleri- görüşmeden evvel, İsrail devlet başkanı bayan Golda Meir ile 2 Aralıkta bir başka önemli mesele için görüşmelerde bulunmuştu.

6 Aralıkta Washington'da, Kanada Başbakanı Pierre Elliot Trudeau'nun isteği üzerine kararlaştırılan toplantı programa alındı.

«US AND WORLD REPORT»un muhabirlerinin, bu beş ülkenin baş kentinden gönderdikleri, bu mesele ile ilgili raporları aşağıda bulacaksınız.

PARİS

Fransız devlet başkanı Georges Pompidou, 13 ve 14 Aralık günleri arasında, Amerikan devlet başkanı Nixon ile Azors'da ortak ekonomik problemleri görüşeceklerdir. (1)

Ciddi olarak gözükken politik geri tepmeler, ABD'nin Avrupalı müttefikleri üzerine para ve ticaret imtiyazı için bir baskı kurma amacıyla

verdiği bir karar olarak gelişmektedir.

Başkan Pompidou ve Nixon arasındaki görüşmelerin esaslarından biri si de doların devalüe edilmesi olmuştur.

Başkan Pompidou Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa arasında bir ticaret harbi tehlikesinden ciddi bir endişe duymaktadır.

Fransızlar ve diğer Avrupalılar, ciddi bir şekilde Atlantik ittifakını tehlikeye sokabilir.

Azors toplantısı keza Pompidouya Batılı müttefikler ve komünist blok arasında asker azaltılması görüşmelerine doğru yönelmek için, Fransız görüşünün tafsilatlı bir şekilde anlatılması, izah edilmesi fırsatını tanıyacaktır.

Fransız devlet başkanı ve danışmanları inanmaktadırlar ki, bu görüşmelerin sonucu, Avrupa'da Sovyetlerin kuvvetli bir avantaj sahibi olmalarıyla, askeri bir dengesizliğe sebep olacaktır.

Nixon'un Pekin'e ziyaretine gelince, açıkça görülmektedir ki Pompidou ve danışmanları, bu ziyareti kuvvetli bir şekilde desteklemektedir.

LONDRA

İngiltere Başbakanı Edward Heath şu mesajı Başkan Nixon'a 20-21 Aralık tarihinde Bermuda'da iletmek istemiştir:

Siyasi ve ekonomik uyumsuzlukların önüne geçilmesi için ABD tarafından yapılan aksiyon, Batılı müttefikler birliği için elzemdir.

İngiliz liderinin düşüncelerine göre Amerikan proteksiyonizm (hima yecilik) ve izolasyonizmi, (tecrid) Rusya ve Çin ile yapılan hassas görüşmelerin, batıda birleşik bir cepheyi zaruri kıldığı bir zamanda, batı birleşmesini tehlikeye koymaktadır.

Edward Heath'in danışmanları Heath'in aşağıdaki güç meseleleri ileri sürmesi için ısrar etmektedirler. Bu meseleler şunlardır:

1— Genişletilmiş bir Avrupa ortak pazarına doğru sağlam yeni bir Amerikan hattı.

2— Batı Avrupa'nın yeni savunma düzeni için bir plan. İngilizlerin ortaya sürdüğü gibi, İngiliz-Fransız nükleer işbirliği esasına göre hazırlanan bir plan Avrupa ülkelerince klasik silahların artırılması, Fransa ile NATO arasındaki askeri bağın restorasyonu meselesi. Bu plan şüphesiz Amerikan desteğine ihtiyaç duyacaktır.

BONN

Willy Brandt'ın 28-29 Aralıkta Nixon ile görüşmesinin bir sürüşmeye yol açacağı beklenmiyor. Brandt, diğer Avrupalı liderler gibi, ekonomik işlerde ABD'nin biraz daha esnek olmasını isteyecektir; ayrıca dolar krizi hakkındaki düşüncelerini açıklayacak ve himayeci ticaret şekilleri ne karşı mukavemet edecektir.

Bonn Hükümet sözcüsü, Nixon'un Çin ve Rusya ziyaretleri hakkında

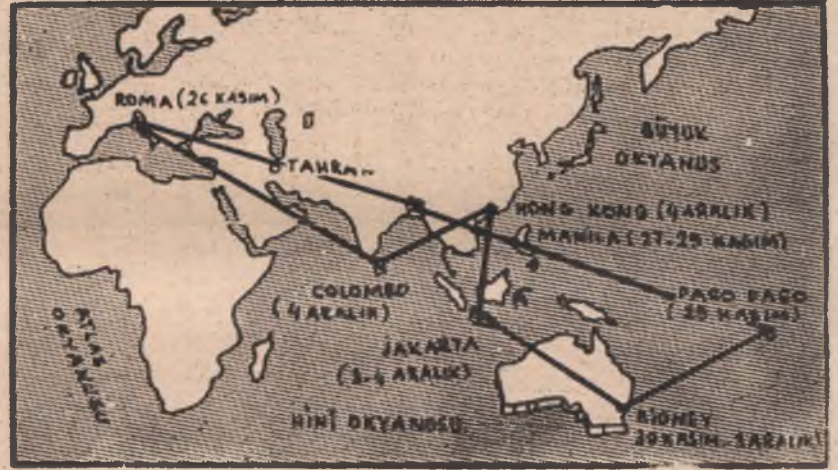
konusmuş ve Nixon'u tam olarak desteklediklerini ve onu NATO'nun temsilcisi olarak gördüklerini açıklamıştır.

B. Almanya'nın hedeflerine ulaşması için Batı Birliğinin muhafaza edilmesi şarttır. Brandt'ın, Berlin meselesinin halli ve Komünist Doğu Avrupa ülkeleriyle münasebetlerinin ilerlemesi, yolundaki başarıları, ABD. siyasetiyle yakından ilgilidir.

Brandt, ABD. ilgililerine NATO müdafaa maliyeti meselesinin çözülmesi için baskı yapacak ve yardım teklif edecektir.

Bir yorumcuya göre, Key Biscayne'deki toplantıdan sonra Nixon, her türlü siyasi meselede Brandt tarafından desteklenecektir.

US AND WORLD REPORT,
13 ARALIK 1971



— Papa Paul'un son seyahat güzergâhı

Filipinler'de Haçlı Torörü

Filipinler kanlı bir katliama daha sahne olmuştur. 32 kişi Filipin askerleri tarafından öldürülmüştür. AFP'nin Manila'dan bildirdiğine göre Müslüman Senatör Mamintal Tamavo bu hadiseyi Vietnamdaki My Lai den daha vahşi olarak nitelendirmiştir. İktidardaki milliyetçi partinin senatörü olan Tamavo «My Lai de öldürülenler, Vietkong taraftarları olmalarına karşılık müslüman kurbanlar suçsuzdu.» demiştir.

Silahlı kuvvetlerdeki ve sivil halk arasındaki Hristiyanlar, merhametsizce adam öldürmüşler, ölümlerin daha sonra kulakları ganimet olarak kesilip alınmıştır. Biz bu kadar derin bir yeis içinde iken başkan Markos «Müslümanlar ümitsizliğe düşerlerse kanun kuvvetini bizzat kendileri ele alarak bir cihada baylayabilirler.» demiştir. Katliamda rolü olan 21 askeri, sivil mahkemelere vermiştir. Hadise Lanao Del Norte sınırları içindeki Tacup köyünde mülteci kamında 270 müslüman taşumakta olan kamyon konvoyunun yol ağzındaki askeri kontrol noktasında durdurulmasından az sonra cereyan etmiştir.

Kurtulan 53 müslümandan birinin bildirdiğine göre tedhişçi «İlaga» teşkilâtına mensup hristiyanlar -ki sonradan teşhis edildiğine göre aralarında bir subay bulunmakta idi- elilerindeki keskin bıçaklar ile katliama katılmışlardır.

Bir başka müslüman da yolda yataarken bir «İLAGA» mensubunun diğerine «Bu adamın da kulağını keselim mi efendim? diye sorduğunu söylemiştir.

Verilen malûmata göre «İlaga» mensupları kestikleri her müslüman ku-

lağı için yüz peso yani bizim paramızla 225 lira para almışlardır. Lanao'da meydana gelen katliam zincirinin bu son halkası Filipinleri dehşete ve hayrete boğmuştur.

25 Kasım'da ülkedeki bazı baskı grupları katliamların devam ettiği bölgede hükümetin bir an evvel barışın temin edilmesi yolunda harekete geçmesini istemişlerdir. Öte yandan Filipinler devlet başkanı Katolik Ferdinand Marcos, alınan haberlere göre, bir cihad hareketinden korktuğunu açıklamıştır.

Yolun iki yanında siperlerde yatan müslümanlardan üç tanesi Kolombugan istikametine doğru giden tanklardan açılan ateşlerle şehid edilmiştir.

Bu hadiselerden sonra yüzlerce kişi Kolombugan'dan kaçmışlardır.

27 Kasım'da başkent Manila'daki başkanlık sarayı önünde gösteri yapan 300'e yakın müslüman bu katliamı «İslama ve İnsanlığa karşı yapılan vahşiyane bir hareket» olarak nitelendirmişlerdir. Filipinli Müslüman öğrenciler ve teşkilâtlar Müslümanların ölümüne sebep olan bütün askerlerin idam edilmesini istemişlerdir. Filipinler'deki bu müslüman katliamının, insanlık ve İslam düşmanı kanlı Papa Paul'un geçtiğimiz seneler içinde dört yüz seneden beri ilk defa olarak Filipinleri ziyaretinden sonra, artması dikkati çekmektedir.

Pakistan'dan sonra Filipinlerde meydana gelen bu hadiseler İslam dünyasının ne kadar sahipsiz olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

THE MUSLİM WORLD, 4 th December 1971



Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 101

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :
Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BASÖZÜ

Türkiye Üzerinde Yeni Pazarlıklar mı ?

«...Ermeni meselesinin şu sırada ortaya çıkarılması uygun değildir. Küçük asya meselesini daha uygun bir zamanda ele alalım...» Sir. E. Grey den, Sir F. Bartie'ye, 28. Ocak, 1913

1071, yani Anadolumuzun ve bütün Ortadoğu'nun, yeni bir düzene kavuşmasının mutlu tarihi... Bizans tekfurlarının zulmü altında inleyen, Rum, Ermeni azınlığının kucak açarak, sevinçle karşıladıkları büyük fetih ve mutluluk çağının başlangıç tarihi... İşte bu mutlu andan, Selçuklu ve Osmanlı İmparatorluklarımızın azamet ve gücünün kesilmediği zamanlara kadar Anadolu, Rumeli, Balkanlar, Orta Avrupa ve özetle üç kıta üzerinde insanlık onurunun ve adaletin bayrağının dalgalandığına, tarih şahittir.

Polonyanın ata sözleri arasına giren «Vistülde Türk atları sulandıkça Lehli rahattır.» sözü, «Bizans'ta Kardinal kühahı görmek yerine, Türk sarığı görmeyi tercih ederiz.» sözü, bütün milletlerin Türk yönetimine bakışını özetler.

Türk idaresinin, milletler tarafından nasıl kurtarıcı bir düzen olarak görüldüğü, haçlı taassubu ile kararmamış, emperyalist istihallerle dumanlanmamış, bütün tarihçilerin ve düşünürlerin ortak inancıdır. Türkler gittikleri ülkelere mal, can ve din güvenliği getirdiler. Bunu inkâr, tarihe bühandır. En geniş bir müsamahayı, asırlar boyu biz uyguladık. Türkiye'de, asırlardan beri sürüp gelen Rum ve Ermeni kilise ve cemaatleri, baskı görmek şöyle dursun, tam bir hürriyet içinde yaşadılar ve geliştiler. İşte Rumluk, işte Ermenilik... Bugüne kadar varlıklarını sürdürülebilmeleri bile isbatlar ki, en geniş müsamahayı, bizim idareimiz boyunca görebilmişlerdir.

Güney Amerikada Astek medeniyeti gibi bütün eski medeniyetleri yıkan ve yerli Amerikalıların çoğunu öldürüp geri kalanlarını asimile eden. Portekiz ve İspanyol Fatih(!)leri ile, yerli Amerikalıları bire kadar kıran İngiliz göçmenleri ile ve meselâ İspanyada bütün müslümanları katleden, cami, kütüphane, kervansaray gibi bütün medeniyet eserlerini yerle bir eden ve Endülüs toplumunu kazıyan katolik İspanya ile, kıyas edilince Türk yönetiminin koruyuculuğu ve keremi iyice anlaşılır her halde. Türk yönetimini, hangi düzen ile karşılaştırsak karşılaştıralım düzen, adalet ve koruyuculuk yönünden hepsinin üzerinde güneş gibi yükseldiğini görürüz. Evet tarihi Türk yönetimi, ideolojik karakterinin kârdağı dönemler haricinde budur!

İşte, Avrupa'nın 1071 den beri diline doladığı «Şark Meselesi» bu adil yönetimi yıkmak, Türk yönetiminin gölgesinde rahatça gelişen toplumları esirleştirmek ve ülkelerin hudutsuz zenginliğini kuduçcasına sömürmek meselesidir. Avrupa'nın bu iğrenç sömürü düzeni ve emeli, Osmanlı toplumunun ve devletin karşılaştığı krizler büyüdüğü ölçüde arttı ve emperyalizm, yeni sömürü alanları bulduğu ve kullanabildiği sömürü vasıtalarının gücü arttığı nisbette, hızlandı.

Müslüman ülkelere yönelen emperyalist saldırı, katolik papaz takımının ideolojik öncülüğünde yapılmaktaydı. Sonra Avrupada başlayan papaz-kral kavgası, protestan cemaatlerinin doğması, bu emperyalist gayeyi, söndürmek şöyle dursun alabildiğince alevlendirdi.

«Şark Meselesi», yani Müslüman Türk'ün fethettiği ülkelere sürülüp atılması, sadece haçlı seferlerinin tükenen gayesi değil, bütün Avrupayı bugün de heyecanlandıran iğrenç hedeftir. Pier Lermitten kafasındaki düşünceler, Venedik arşivlerinde. Fransa Krallarına veni haçlı seferleri projesi sunan Leibniç'in kafasında, İngiliz kraliyet arşivinin rutubetli mahzenlerinde kâğıt üzerinde kalmamış, diri, hem de dipdiri idealer olarak bugüne kadar yaşamıştır. Kremlin şefleri, İngiliz tilkileri ve Amerikan patronları bu ideale, en az Pier Lermitten kadar tutkundur.

17 asırdan beri haçlı emperyalizmi, «Şark Meselesi»nde değişmez bir metod kullanmıştır. Gerçi Kilisenin, 18 ve 19. asırda ve hele aramızda açık bir politik nüfuzu kalmamış ise de, Müslüman Türkün ölüm çukuruna itilmesi hırsı sönmemiştir.

Osmanlı İmparatorluğunun zengin topraklarının ele geçirilmesi, insan gücünün köleliğe koğulması için, papaz ordusunun gücü tükenince, Senyörlerin yerini, palazlanan sömürücü Avrupa tüccar takımı, Yahudi maliyesinin kuyrukları veya kendi ülkesinde sömürü düzeni kuran sözde sanayici gürûhu, Pier Lermitten'in kanlı vazifesini sırtlanmakta hiç, ama hiç gecikmemiş, yüzbinlerce insan kanlı hayalin peşinde Anadolu ve Rumeliye akıp durmuştur.

Papalığın katolik kızı Fransa, bu kanlı hayalin takibinde ne olmuşsa, Laik Fransız cumhuriyetleri de aynı vazifede, elhak aynen öyle olmuşlardır.

Rus derebeyleri ve ortodoks papaz sürüsünün III. Bizansı, yani Rus sömürücüleri de aynı kutsal(!) gayeye varmak için asırlardır uğraşmıştır. Ve kanlı varisi, S.S.C.B. de, bu kirli hedeften mi limetre kadar şaşmamıştır. Son Rus Çarı ve generalleri, Moskova sokaklarında Bolşevikler talim yaparken, İstanbul'a nasıl gireceklerini düşünüyorlardı. Rusya için, I. cihan harbinin kutsal gayesi bu idi, çünkü. Rus Çarları Anadolu'ya ve İstanbul'a ne kadar tutkun ise, yeni çarlar, yani Kremlin patronları da aynı derecede aşiktir. Stalin'in ikinci cihan harbi sırasında vesikalara geçen sözleri ne tesadüftür, ne de yeni çarlar bu emelden vazgeçeceklerdir. Mesele zamanı kollamak ve bir punduna getirip almaktır. Bu hedefler, sadece Rusya, Fransa veya İngiltere için değil, zamanımızın dış geçirebilecek bütün güçleri için, kuşkusuz takip edilecek hedeflerdir.

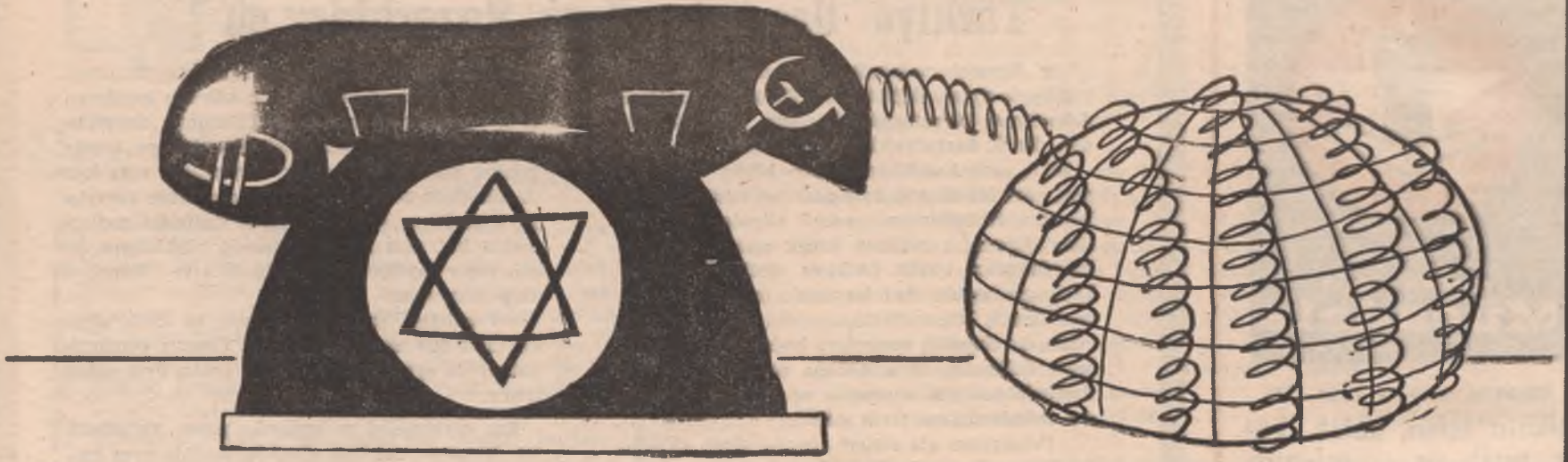
Kısaca «millet düşmanları» ismi altında toplayacağımız bütün emperyalist güçlerin, bizi ilgilendiren hedefi budur. Onların hedefi, Türk vatanını parçalamak ve müslüman Türk'ü yok etmek tir. Türk milliyetçilerinin hedefi ise, Türk milletinin var olması ve vatan bütünlüğünün korunmasıdır. Şüphesiz, bir milletin var olabilmesi, kendi iç direncinin varlığı kadar, beynelmilel politik ortamın durumuna da bağlıdır.

Dedelerimizin Yunan'a karşı verdiği millî mücadele, Osmanlı imparatorluğu topraklarının bir kısmını kurtarabilmiş ve müstakil bir devletin varlığı korunabilmiştir. Bunda şüphesiz o günün süper güçlerinin, kısmen iç işlerine veya daha hayati meselelerine eğilme mecburiyetleri, rol oynamıştır. Beynelmilel maliyenin hizmetindeki gizli diplomasi, Bolşevik ve İngiliz menfaat bölgeleri arasında bir tampon bölgenin ortaya çıkışının yollarını kapamamıştır...

Bugün dahi Türkiye, Amerikan ve Rus nüfuz bölgeleri arasında bir kontrak bölgesidir. Kapitalist blokla, komünist blok arasında, beynelmilel yahudi maliye ve diplomasisinin aracılığı ile yapılan bir gizli anlaşma, Türkiye'nin kaderine büyük ölçüde tesir edecektir. Nikson'un dünya turunun, beynelmilel politika alanına bizi ilgilendiren ne gibi kolaylık veya engeller çıkaracağını bilmiyoruz. Fakat dünyanın şurasında burasında, Türkiye'yi ilgilendiren istekler ortaya atılmağa ve yakın tarihi aydınlatacak bazı vesikalar, gün ışığına çıkmaya başlamıştır. Bunlardan birincisi, bir yunan gazetecisinin, Dean Rusk (sabık Amerika Dışişleri Bakanı), İngiliz Başbakanı ve İrlanda Başbakanının «Türklerin Kıbrıs'ta yavaş yavaş yokedilmesi» yolundaki tavsiyelerini ortaya koyan gizli vesikayı ifşa etmesidir. (İnsan, yunan Başbakanının dizî dibine oturup onun Türk halkını ve yöneticilerini aldatmasına çanak tutan milliyetsiz gazeteye ve içi gâvur dışı Türk gazeteci taslağına, nasıl yuf! demez!) İkincisi, Amerika'daki ermenilerin, gene şu pis sakızı çiğnemeye başlamalarıdır. Türkiye'deki ermeni katliamını pretosto ediyorlarmış da, Doğu Anadolu'da bir ermeni devleti kurulmalıymış da...

Tezgâhlanan meseleler, beynelmilel yahudi maliyesinin ve anlaştırdığı güçlerin, Türkiye'yi parçalamak zamanı geldiğine inandıklarını mı gösteriyor?... Dumlupınar zaferini hatırlatırız!

Yeniden Millî Mücadele



Millî İstiklâli Yabancı Baskısıyla Gölgelemiyelim

Önce biraz tarihten bahsedelim. Yıl 1839 3 Kasım İngilizlerin mutemet adamı ve Lord Palmerston'un sadık kölesi Mustafa Reşid Paşa, bağlı bulunduğu mahfillerin zorlaması ile bir ıslahat fermanı hazırladı. Adına Gülhane Hattı Hümayûnu denecek olan bu ferman, Mustafa Reşid'in usta manevraları ve güdümlü tehditleriyle zamanın padişahı Abdülmecid'in adına şimdiki Gülhane'de okundu. Dinleyiciler arasında ekseriyetin yabancı devlet elçiliklerinde, Patriklerde ve hristiyan tebaada olması dikkatleri çekiyordu. Fermanın, daha sonraki anlaşmalara da geçeceği üzere en önemli maddesi şu idi. «Müslüman ve hristiyan bütün tebaanın ırz, mal, can, namus özgürlüğüne ve güvenliğine kavuşması.» Bu madde hakkında açıklayıcı malûmatı eğitim müesseselerimizin gedikli tarihçisi Emin Oktay'ın Lise III tarihinden nakledelim : Tanzimatın asıl büyük özelliği olan ve toplumsal bir devrim sayılan Eşitliğe, yani işlerin İslâm ve Hristiyan farkı gözetilmeden yapılmasına dikkat olundu. Daha Sultan Mahmut zamanında başlayan avrupalılaştırma yolundaki ilerlemelere hızla devam olundu..... Tanzimat Fermanıyla vaadedilen şeyler tam olarak yapılmadı. Özellikle Türk ve Müslüman halkın, Hristiyan ve Müsevillerle olan eşitliği sorununa tam uyulamadı. Zira Türk ve Müslüman halk bu eşitliği bir türlü anlamıyor ve hazmedemiyordu. Halk hala kendisini eski fatih milletin evlâdı, Hristiyan ve Müsevilleri de mahkûm olarak görüyordu. Bu yüzden Avrupalılar bu işte umdukları ıslahatın yapılmadığını görünce, gene devlet işlerine karışmaya başladılar. «...Bunun üzerine Osmanlı Devleti, Paris antlaşması sırasında Avrupalıların herhangi bir itirazına meydan vermemek amacıyla yeni bir ıslahat fermanının ilanına karar verdi. 1856 yılında ıslahat Fermanı adıyla yeni bir ferman daha ilan olundu ve bunun bir sûretî Paris Kongresine sunuldu.» (Shf. 271) Eğitim müesseselerinin gedikli ve ücretli tarihçisi, Müslüman - Türk halkın eşitliği hazmedemediğini yazıyor ve onlara biraz da tarizlerde bulunuyor. Gerçekte, Osmanlı tabeası azınlığın, o ana kadar eşit olmayan muamelelere uğradığı söylenemez. Bilakis, azınlığı tatbik edilen adalet, o de virlerin namuslu batıllarınca takdir ediliyordu. Ama, meseledeki püf noktası başka idi. Gerek Avrupa milletleri ve gerekse onun bir kolu olan fakat çoğu kere onlarla menfaatı çatışan Rusya, zayıflatılan ve yıkıma doğru sürüklenen Osmanlı Devleti üzerinde baskı yapabilmek için, azınlık haklarını korur görünüyorlardı. Bu kendilerine devamlı, politik hücum imkânı veriyordu. Nitekim Mustafa Reşid'in Tanzimat Fermanı, Avrupa

yı tatmin etmedi. 1856 yılında Âli Paşa, yeni bir ıslahat fermanı hazırladı ve bunu Paris Antlaşmasında, efendilerine takdim etti. Hazırlanan fermanın belli başlı maddeleri, yine azınlığa tanınan haklarla ilgili idi. Bazılarını sayalım : Din ve mezhep özgürlüğü, Okul Kilise ve hastane - gibi binaların tamiri. Hristiyanları ve Musevileri küçük düşünen deyim ve sözlerin kullanılmaması Hristiyanların da Türk ve Müslümanlar gibi devlet memurluklarına tayin edilmeleri. MAHKEMELERİN AÇIK YAPILMASI, HERKESİN KENDİ DİNİNE GÖRE YEMİN ETMESİ, HAPİSHANELERİN İSLAHİ VE KANUNLARIN HRİSTİYAN UYRUĞUNUN DİLLERİNE ÇEVİRİLMESİ. Hristiyanların da il meclislerine üye olabilmeleri. v.s.» Buna benzer hususlar birbirini takip ediyordu. Paris Antlaşmasına sunulan bu ferman, antlaşmaya imza koyan devletlerce, gerekli garanti olarak kabul edildi. Ve Rusya, İngiltere, Fransa, Avusturya ve Piyemonte hükümetleri, şu maddeyle Osmanlı Devletini vesayet altına aldılar. «Osmanlı Devleti bir Avrupa devleti sayılacak, Avrupa Devletler Hukûkundan faydalanan ve topraklarının bütünlüğü Avrupa devletlerinin kefilliği altında konulacaktır.» Anlaşmaya sunulan ferman ve Antlaşmada yer alan bu madde şu demektir : «Eğer Osmanlı Devleti fermanda belirtilen hususları gerçekleştirirse o zaman Avrupalı sayılacak ve toprakları korunacak yoksa politik taarruzlar yeniden başlayacak»

Devletimizin iç ve dış millet düşmanlarının ihanetleriyle, içine düştüğü zaaf, Avrupalı devletlerin şımarık baskılarını davet etmiştir. Avrupalı, zalim bir despot edasıyla, devletin işlerine burnunu sokmuş, vezirliklere kadar çeşitli devlet kademelerinde elde ettiği ajanlarla ihane tını sürdürmüştür. Ve Avrupalı hastalığından bugün de vaz geçmemiştir.

AVRUPALİYİ HAREKETE GEÇİREN MODERN AZINLIK

Avrupalı, Lozan ile, eski azınlığın işini sağlamlaştırmıştır. Yalnız, yeni devlet için tehlike olarak modern bir azınlık ta bu devrede türemektedir. Ve batılı, şimdi de bu azınlığın haklarını korumak için harekete geçecek, devlete baskı yapmaya çalışacaktır. Hususen 1917 Rus ihtilalin den sonra, Rusya'nın açık veya gizli desteğiyle gelişen millete düşman azınlık komünist hareketi, batılının lütuflarına mazhar olmuştur. Nazım Hikmet, Şadi Alkılıç, isimli komünistler, batılının baskısını davet etmiştir. Ve esefle belirtelim ki, devlet üzerinde bu baskı etkisini göstermiş, modern azınlığın iki temsilcisi adaletin hükmünden kurtulmuşlardır. Modern azınlık hareketi, bu

gün de, devleti kundaklamaya ramak kalmışken, ensesinden yakalanmış ve adalete teslim edilmiştir. Adil hakimler, Türk milleti huzurunda hükmünü vermek için mahkemelere devam ederken, batıda da menhus kıpırdanışlar başlamıştır. Önce, Türkiye'de aydınlara baskı olduğunu, aydınların (sanatçı, yazar, profesör) tutuklandığını propaganda etmeye ve dünya efkârı umumiyesin de; Türk devletini gayrı adil göstermeye çalışmışlardır. Hatta bazıları daha ileri gitmiş, mahkemeleri faşistlikle, zor kullanmakla suçlamışlardır. İnzalar topamışlar, mitingler yapmışlar, bildiriler dağıtmışlardır. Konseylerden temsilciler, gazetelerden muhabirler göndermişlerdir. Ve benim millî kuvvetlerimin, devlet yıkımına dur demek için giriştiği hareketin ve bunun sonucunun, demokratik olup olmadığını kontrol ettirmişlerdir. Batılı, Türkiye'de marksizmi ve marksistleri korumak istemiştir. Ya marksistler? Yıllardan beri batılı emperyalistlerden, sömürücülerden bahsedilenler? Onlar da, efendilerinin eteklerine yapışmışlardır. Ve açıkça onların devlet üzerine baskı yapmasını tahrik etmişlerdir. Hızlı Amerikan düşmanı (Amerikan yetiştirmesi) yahudi çocuğu Aybar, bu baskıyı açıkça davet etmiştir. «Binbeşyüz kadar aydının ölüm cezalarının kaldırılması ve uygulanmaların durdurulması yolunda yetkili makamlara çağrıda bulunduklarını» dan dem vurmıştır. Batı, gayrı meşrû çocuğu komünizmi, isterik davetler karşısında koruma yarışına girmiştir. İsviçreli bilmem kaç kişi, Avrupa Konseyine baş vurmuşmuş, Fransa'nın bilmem hangi paçavrası «yersiz tutuklamalardan» bahsetmişmiş. Türkiye üzerinde baskının en çirkinleri sürdürülmüştür. İşte bunlardan sonuncusu, 4 Fransız profesörünün gayretleridir. Ve maalesef, bu dört profesör, Türkiye'nin başbakanı bay Nihat Erim'den cevap alabilmişlerdir. Hem de istedikleri tarzda...

SEÇKİN AYDINLAR DA KİM?

Dört Fransız profesörü, Türkiye'de aydınların tutuklandığını, tutuklamaların uzun sürdüğünü, serbest müdafaaının sağlanmasını mevzu edinen bir mektup yazmış olmaları ki, bay Erim, onlara cevap veriyor. Basına da akseden cevabi mektubun girişi şöyledir : «Sayın baylar, mektubunuzu aldım ve dikkatle okudum. İsimlerini saydığınız şahıslar, fiilhakika, Türk kültürünün gelişmesine müstesna bir şekilde hizmette bulunmuş ve şüphesiz bulunmaya devam edecek seçkin münevverlerdir.» Böyle diyor, Erim. Kimdir bu seçkin, Türk kültürüne hizmette bulunmuş ve bulunacak olan münevverler? Öyle münevverler ki hem de tutuklanmış olsunlar. Acaba, mektubun neşredildiği zamana rastlayan tahliyeleri ile, yanlış da olsa bazı çevrelerde şüphe uyandıran Doğan Avcıoğlu, Fakir Bayburt, İlhan Selçuk, İhami Soysal mı?

Şu marksist ajit - proplar mı? Yoksa kızıl anarşi hareketlerine alkış tutan bir kaç profesör mü? Yoksa küçücük yavruların dimağlarına materyalist tohumlar eken birkaç TÖS'çü

EKONOMİK HAYATIMIZ İÇİNDE MİLLÎ HARP SANAYİİ

mü? Kimdir bilmiyoruz. Ve Nihat Erim de bu seçkin aydınları açıklamadı. Bunlar hem seçkin münevver olsun, hem de tutuklu bulunsun. Bu vaziyet karşısında, kafalarda meydana gelecek şu suallere nasıl tatmin edici cevap verilebilir? Biri çıkıp dese ki : «Ey örfi idare hakimleri, mahkemeleri, komutanlıkları, sizler nasıl Türk kültürüne hizmet etmiş bir kişiyi tutukluyorsunuz? Bu Türk kültürünü, Türk devletini korumaya azmetmiş karakter ve hareketlerinizle nasıl bağdaşır. Adaletsizlik yapmıyor musunuz?». Bu soruya ne türlü bir cevap vereceğiz. Bu milletin bütün varlığı ile desteklediği, Örfi idarenin hareketlerini gölgelemek manasına gelmez mi? Hem şart mıydı birkaç şımarığın ve burnu o-zunun sorumsuz hareketlerine cevap vermek. Onların, despotluk hislerini tatmin etmek. Eğer ila bir soruya cevap vermek gerekiyorsa, milletin kafasında meydana getirilen sorulara cevap ver-senize.

MİLLET DE CEVAP İSTER

Milletin de çeşitli çevreler tarafından kafa-sına sokulan bir propaganda var. Bu belki de biz zat komünistler tarafından, Ordu'nun otoritesini ve prestijini kırmak için çıkarılmış bir propagan-dadır. Evet şimdi her kademedeki halkın konu-ştuğu şudur : «Bu komünistleri asamayacaklar ga liba — Neden? — Asamazlar kardeşim — Ama niçin? İşte 20 kişi hakkında idam kararı verildi ya —Asamazlar, çünkü baskılar oluyormuş. Ya-bancı devletlerin falan baskısı varmış.» Bu, halk arasında sessiz sessiz geliştirilen bir propaganda-dır. Ve halkta büyük bir üzüntü meydana getir-mektedir Erimden, önce bu istifhamın tatmin edi-ci cevaba kavuşturması ve kimler tarafından ya-yılıyorsa propaganda merkezini bularak onu or-tadan kaldırması beklenir. Zira milletin zihnen huzursuz olması bir başbakan için, dört Fransız profesörünün tatmininden çok daha önemlidir. Ve tedavisi gerekir.

DEVLET ÜZERİNDE VESAYET OLMASIN

Dört Fransız profesörünün hareketi ve buna benzer Avrupa'da meydana gelen hareketler, Av-rupa'nın eski vesayet hastalığının yeniden azdığını ortaya koymaktadır. Batılı kendisini hâlâ, za-yıf zannettiği devletler üzerinde bir murakıb ola-ra, görmektedir.

Bunun için, hoşuna gideni armağanlar-la taktif etmekte, hususen hakimiyetine mani gördüğü millî uyanışları da mahkûm etmektedir. Hususen milletimiz ve devletimiz üzerinde zayıf bir anımızda elde ettiği vesayeti arzusuna sür-dürmek istemektedir. Emperyalist duygular, bes lendikçe kabarmak ve artacaktır. Onun için Ba-tının bu duygusunu tatmin değil körleştirmek ve eritmek gerekir. Bu da ancak, milletin devlete hakimiyetini sonuna kadar korumak ve devle-tin hakimiyeti üzerine hiçbir vesayet gölgesi dü-şürmemek suretiyle olur. Milletimiz, batının ha-kimiyet duygularını, binlerce şehid pahasına mil-lî mücadele ile kursağına tıkamıştır. Şimdi ye-niden, onun emperya'ist duygularını tatmin et-mek lüzumsuzdur. İstikbalin nesillerinin boynu bükük doğmasının mesuliyetini, hiç kimse de-ruhte edemez.

Bu meselede, milleti seven herkes, büyük hassasiyet göstermelidir. Milletin işini deruhte etmiş bir kimse için en büyük şeref, milletin ira-desini ve müesseseler üzerindeki hakimiyetini son noktasına kadar yüceltmek, milletin duygularına ters düşen her harekete kesin vaziyet almaktır. Bunun birkaç Fransız profesörü değil, milletimi-ze düşman yedi düvel olması bile, bizi bu şerefli vazifeyi yapmaktan alı koymamalıdır.

Devleti, Reşid Paşaların. Âli Paşaların düşür-düğü, merhamet ve lümaye dilencisi durumuna düşürmeyelim.

Son bütçe görüşmelerinde Millî Savunma Bakanlığı Bütçesinin görüşülmesi sırasında ya-pılan konuşmalar, yurt savunmamız bakımından bir hayli ciddiyet arz etmektedir. Bilhassa Millî Savunma Bakanı Ferit Melen'in açıklamaları meselenin ehemmiyetini vuzuha kavuşturmuştur.

Yıllardır bazı çevreler tarafından askerî har-camaların fazlalığından şikâyet edilmekte, bu harcamaların, ekonomimize ağır darbeler vurdu-ğu iddia edilmektedir. Bilhassa anarşik faaliyet-lerin tezgahlayıcısı aşırı sol ve onların ortak cephesindeki bazı kalemler ordumuzu yıpratmak için ortaya attıkları sloganlara haklılık sıfatı kazandırabilmek gayesiyle, harp sanayiine yapı-lan yatırımları iktisadî krizlerin sebebi olarak göstermeye çalışmışlardır. Yine aynı cephe, 20 yaşına gelen herkesin silah altına alınmasının üretici durumundaki insan gücünü azalttığını i-leri sürerek, asker sayısının eksiltilmesi gerek-tigini iddia etmiştir.

Bu kadar asker bulundurmamızı ve askerî yatırım yapmamızı sol cephe, kasten NATO'da bulunmamıza bağlamıştır. Bundan istifade ile Türk Ordusu, dahil olduğu ittifaklardan vazge-çirmek ve tarafsız hale getirilmek istenmekte-dir. Bu hal Kızıl Orduyu Anadolu'ya davet etme sevdasında olan komünistlerin NATO'ya hayır sloganının endirekt yollardan propagandasını ta-sımaktadır.

Asker sayısının azaltılması söz konusu ol-mayınca da, askerlik hizmeti hedefinden saptırıl-maya çalışılmıştır. Özellikle askerlerin; yol, köp-rü, bina yapımı gibi bayındırlık hizmetlerinde kullanılması salık verilmektedir. Oysa Türkiye'nin ordusunu bu türlü hizmetlerde çalıştırmaya ihtiyacı yoktur. Zira yüzbinlerce işçimiz dışarıda çalışmaktadır. Öte yandan askerlik başlı başına bir ilim ve san'at koludur. Her ilmin ihtisası ol-duğu gibi onun da vardır. Eğitimde bu hususa ne kadar dikkat edilse azdır. Askerlikte millî şü-ur ve disiplin esastır. Bu noktayı gayet iyi bilen komutanlarımızın ordumuzu millî ruh ve disiplinle müşterek potasında eriterek, silahlı kuv-vetlerimizin moral ve disiplin hasletlerini en son noktasına kadar geliştirme gayretleri milletimi-zin takdiriyle toplamıştır. Bu faaliyetler daha hızlandırılmalı askerî eğitim; disiplinli, strate-jik ve tam millî bir muhtevaya erişmelidir.

Bugün her türlü yıkıcı progandaya hedef teşkil eden ülkemiz, özellikle komünist faaliyet-lerin odak noktasını teşkil etmektedir. Pakistan-ın da parçalanmasından sonra komünistlerin ağı-na düşmeyen tek İslâm ülkesi Türkiye kalmış-tır. Orta Doğu ve Kuzey Afrika ülkelerini içine alan komünist kuşatma zinciri, Türkiye sınırın-da son bulmaktadır. Ve bütün bunlardan başka Rusya; Çar Deli Petrodan bu yana, Boğazlardan Akdeniz'e inme hayali içinde yaşamaktadır. Bu şartlar altında Türk silahlı kuvvetlerinin, ül-kemizin bugünkü menfaati bakımından NATO'da bulunması zarurîdir.

Hal böyle iken yukarıda da belirttiğimiz vechile Türk Ordusunu lüzumsuz bir eşya imiş gibi gösterme gayretleri son hızla sürdürülme-ktedir. Bunun için de askerî disiplini ve millî şü-uru yıkmaya gayesi taşıyan anti - militarist propa-gandalara rastlanmaktadır. Askeriye hakkında istediği gibi yazıp çizmekte, herkes gelişigüzel yorum yapmaktadır.

Silahlı Kuvvetler hakkında yayınlanan yazı-lar, gayri millî basında meşum bir ifşaat muh-tevasına kadar götürülmektedir.

Bugün ülkemiz her zamankinden ziyade kuv-vetli olmaya mecburdur. Bir ülkenin kuvvetli o-larak yaşayabilmesi ise, ordusunun imkân ve ka-biliyetlerine bağlıdır. Ordular ülkeyi fizikî bakım-dan mamur hale getirmek; yollar, köprüler, ba-rajlar yapmak için kurulmaz. Ordu kurmanın asıl vazifesi üretimi hızlandırmak da değildir. Bilâkis üretim ve yatırım yurt savunmasında kul-lanılmak üzere yapılır. Millî ekonominin gayesi vatanın, milletin, bayrağın, dinin ve devletin ko-runmasıdır. O halde askerî sahaya yapılan yatırımları azaltmak şöyle dursun artırmalıyız. Si-lahlı kuvvetlerimizin elindeki silah ve vasıtala-rı çoğaltmalı, yenilemeli ve modern silahlar ila-ve etmeliyiz. Ayrıca ordumuzun hareket ve vu-ruçu gücü artırılmalıdır. Bütün bunlar elbette büyük yatırımlarla olur.

Bunun için harp sanayimiz de, genel sa-nayi ve iktisadî kalkınmaya paralel olarak güç-lenmelidir. Bilhassa uçak, gemi yapımı ve onarı-mı süratlenmelidir. Ancak millî harp sanayimizi



— Millî ekonomi içerisinde, harp sanayinin ye-rini iyi tayin etmesini ve yabancı güdümlü pro-pagandaların kitle üzerinde menfi tesirler mey-dana getirmesine mani olmasını temenni ettiğimi-z Millî Savunma Bakanı Ferid Melen.

kurarken dikkat edeceğimiz bazı noktalar var. Bir kere yatırımlarda lüks ve israf sayılabilecek her türlü sarfiyattan kaçınmak zorundayız. İktisadî kalkınmamızda harp sanayi arasındaki ahenk muhafaza edilirse her halde daha faydalı olacaktır.

Hava Kuvvetleri Komutanımız Org. Muhsin Baturun, Hava Kuvvetlerimizin güçlenmesi yo-lundaki sözleri sevindiricidir. Kendi tersaneleri-mizde yapılan veya satın alınan gemilerin sayısı da günden güne çoğalmaktadır. Ancak bu nokta-da dikkat etmemiz gereken bir başka husus da ha var. Bilindiği gibi, Batılı ülkelerde silah, ge-mi, uçak gibi araçların yapımı büyük nisbette özel sektörün yani beynelmîl sermayenin kont-rolündedir. Türkiye de bu araçları Batıdan al-maktadır. Bu yüzden bugün olmasa bile yarın bu sermaye sahipleri mutlaka baltalama hareket-lerine girişeceklerdir. Dolaylı yollardan köstekleme gayretleri olacaktır.

Temenimiz ve ümidimiz, önümüze çıkan her engeli sabır ve metanetle aşacak tarzda hazırlık-ların tamamlanmasıdır.

Pakistan'ın Sürüklenmek İstendiği Kanlı Akıbet



— Hind barbarlığı ve kızıl Mukti Bahini vahşeti bütün Doğu Pakistan'ı kana bulamıştır. Çocuklar, yetimler, hastalar, ak saçlı dedeler hain gerillanın süngüsüyle can vermiş ve çukurlara doldurulmuştur. Yukarıda ve aşağıda katliama uğramış müslümanlardan bazı gruplar görülüyor.

Asya'nın bağrında, Alt kıtaya yayılmış nüfuzlu büyük bir İslâm devletinin kuru'masını istemeyen Beynelmilel politikanın, Pakistan'a reva gördüğü ihanet gün geçtikçe açıklık kazanmaya başladı. Pakistanlı müslümanın üzerine çöken kâbus hâlâ kalkmamıştır. Harbin hengâmesinin şaşkınlığı devâm ederken, içte ve dışta sürdürülen siyasi komplolar da bitmiş değildir.

AMERİKA - RUSYA İŞBİRLİĞİ

Pakistan'a karşı başlatılan plânlı Hint saldırısının Rusya'nın aktif desteğinde sağlandığı kesindir. Denilebilir ki, Pakistan felâketinin baş sorumlusu Moskova'dır. Hindistan burada, tatmin olunması ihmal edilme yen bir piyon vazifesi görmüştür. Pakistan Hava Kuvvetleri Komutanı Mareşal A. Rahim Han, son Hint-Pakistan savaşında elektronik aletlerle mücehhez Hint keşif uçaklarının Sovyet pilotlarınca kullanıldığını açıklamıştır. Hâl böyle iken, SSCB Devlet Başkanı Nikola Podgorni, Pakistan Devlet Başkanı olması dolayısıyla Butto'ya bir mesaj göndermekte ve «Pakistan ile Rusya arasındaki iyi ilişkilerin her iki ülke halklarının ve barışın (!) korunması bakımından daha da iyileşeceğine olan inancımı» belirtmektedir.

Buna dense dense sırtlan dışli politika denir. Çirkef politika denir. İşte sahte dostluk manevraları böyle sine adi, böylesine haincedir. Pakistanlı yetimin üzerine «napalm bom bası» bırakılırken, bu Podgorni denen caninin temsilcisi, B. Milletlerde karar tasarılarını veto etmekle meşguldü.

Geçen sayımızda, ihanetleri birleş tiren ve Amerika ile Rusya arasında uzayan «Kırmızı Telefon» adlı teletip hattın son Hint-Pakistan harbinde de kullanıldığını belirtmiştik. Amerika ile Rusya arasındaki danışıklılığı bakın ABD Başkanı Nixon nasıl itiraf ediyor, kendisini yılın adamı seçen haftalık TIME dergisine verdiği demecinde Nixon, Sovyetler Birliği'nin Hint-Pakistan savaşında oynadığı «uzlaştırıcı» rolü överek de miştir ki:

«Zaman zaman aramızda çeşitli görüş ayrılıkları baş gösterdi, fakat gayde birleşerek ateş kesi sağladık. Sovyetler Birliği özellikle D. Pakistan'ın teslim olmasından sonra Hindistan üzerinde ikna edici bir rol oynamıştır.»

Bu Rusya'nın ihanetini ört-bas etme gayretlerinden başka bir yorumla izah edilemez. Halkımız böyle katmerli ihanetlere «köpek köpeği ısır maz» der. Pakistan'ın içine sürüklediği felâketin baş mesulü her ne kadar Hindistan ve Rusya ise, Amerika, İngiltere, K. Çin ve Birleşmiş Milletler denen oyalama teşkilâtı da en az onlar kadar suçludur. Harp başlamazdan önce Amerika'nın Pakistan'a yaptığı silah yardımını kesmesi neyin ifadesidir? B. Milletlerden dönerken, Hindistan Dışişleri Bakanı Swaran Sing, Londra'ya uğrayarak Pakistan ile olan çatışmada gösterdiği «anlayış» için, İngiltere hükûmetine teşekkürlerini bildirmeyi neden lüzumlu görmüştür? Pakistan ile aynı CENTO ve SEATO ittifaklarının içinde olan İngiltere, harp başladığı zaman susmuş, Hint barbarlığına göz yummuştur. Aslında bu

şasıllacak bir hadise de değildir. Zira İngiltere, tarihinin her devrinde kallesliği ve arkadan hançerlemeyi politikasında hedef bilmiş bir devlettir.

DOĞU PAKİSTAN'DA VE HİNDİSTAN'DA KATLİAM

Doğu'nun Mukti Bahini adlı kızıl gerillaların eline geçmesi ve burada kukla bir Bengaldeş hükûmetinin kurulmasından sonra, kitleler halinde müslüman katliamları başlamıştır. Komünist caniler, kurdukları halk mahkemelerinde, herkesin gözleri önünde müslümanların yüzlerin de sigaralar söndürüp, vücutlarında süngü talimleri yapmakta ve daha sonra göğüslerini ve karınlarını deşerek gaddarca öldürmektedirler. Devamlı ölüm korkusu içinde yaşayan müslümanlar, çocuk, kadın, erkek ayrımı yapılmaksızın işkence görmek, imha edilmektedirler.

Ne var ki, bir takım gafil haber ajanları ve Yahudi-Mason kontrolün deki dünya basın vasıtaları cinayetleri efkârı umumiyye tamamen ters aksettirmektedir. Hattâ Türkiye'deki bazı yayın organları dahi bilerek veya bilmeyerek bu oyuna alet olmuşlardır.

Yahudi-Mason kontrolündeki dış basın, Dakka'nın Hint kuvvetlerinin eline geçmezden bir iki saat önce, 150 Bengalî aydınını Muhammedpur semtinde hendekler içinde öldürdüğü yalanını propaganda etmektedir. Hattâ bu semtte müslümanların oturduğu söylenerek, cinayetlerin mesulü olarak da müslümanlar gösterilmek istenmektedir. Aslında katledilen aydınlar, Pakistanlı müslüman aydınlarıdır. Ne var ki, Doğu Pakistan'dan dünyaya sızan her haber Hint askeri makamlarının ve kızıl gerillaların kontrolünden geçmektedir. Kaldı ki, Hint mermi ve toplarının Pakistanlıların üzerlerine aralıksız yağdığı, herkesin kendi canının derdine düştüğü bir hengâmede bu çeşit bir hareketin 1-2 saat içinde deruhte edilmesi akıl ve iz'an işi değildir.

Önemli olan, böyle bir yalan kampanyasına neden lüzum görüldüğüdür. Şu anda Doğu Pakistan'da komünist bir Bengaldeş devleti kurulmuştur. Komünizm ise girdiği her ülke-

de, kendisine muhalif kim varsa, onları imhayı zarurî görmüştür. Bu zaruret Türkistan'da, Çekoslovakya'da, Macaristan'da, Polonya'da, Çin'de milyonlarca insanın et ve kemik yığını haline gelmesine vesile olmuştur. Aynı katliamlar şimdi Dakka sokaklarındadır. Hendekler içerisinde başları kesilen, gözleri oyulan 150 aydının katili olarak Pakistanlı müslümanların gösterilmesi, yapılacak imha hareketlerinde bir takım bahaneler olarak ileri sürülecektir.

Gelen haberlere göre, bu katliamlar öne sürülerek savaş suçlusu ilân edilen esir Pakistanlı komutanların yargılanmalarına bile başlanmıştır. Halen haklarında bu şekilde tahkikat açılmış olan Pakistanlı komutanlar arasında bir general, üç albay, iki binbaşı ve bir yüzbaşı bulunmak tadır. İçinde 12 isim bulunan bir liste de tamamlanmak üzeredir.

Kalk ki, şu an Hindistan'da yaşayan 60 milyon müslüman da anyi işkence ve zulümlere uğratılmaktadır. Son gelen gazete haberlerine göre camiler kundaklanmada, müslümanlar sokaklarda adice kurşunlanmak tadır.

BUTTO - MUCİB GÖRÜŞMELERİ

Öte yandan Pakistan Devlet Başkanı Zülfikâr Ali Butto, 25 Aralık günü göz altındaki D. Pakistan Avamî Birliği Partisi lideri Muciburrahman ile görüşmüştür. Butto-Mucib görüşmelerinden, Pakistan halkı için müspet neticeler ummak biraz safdillik olur. Zira 1966 ların, 1968 lerin Butto'su ile Muciburrahman elele çalışmışlardır. Bugünkü Pakistan felâketinde Butto en az Avamî Birliği'nin lideri kadar mesuldür. Öğrenildiğine göre, Zülfikâr Ali Butto halkı bölünmüş bir Pakistan fikrine alıştırmaya çalışmaktadır. Kızıl Çin taraftarı ve İslâmî sosyalizm isteklisi Butto, şimdi Pakistanı tedricen komünistleştirecek faaliyetleri yapmaktan başka bir iş görmeyecektir. Halî hazırda Yahya Han dahil 7 general emekliye sevkeden, ülke için de büyük tasfiye hareketlerine girişen Butto'nun Pakistan'ın başına yeni bir çorap ördüğü zamanla anlaşılacaktır.

Hatırlanılsın ve unutulmasın ki, milletlerin gidişini alt üst eden büyük değişiklikler, toplulukların en sahipsiz ve en kontrolsüz olduğu zamanlarda gerçekleştirilir!



ADALET ZİNCİRİNDE YENİ KARAR HALKALARI

Sıkıyönetim mahkemelerinde tarihi kararlar dan birisi daha verildi. İki idam, üç müebbet hapis, çeşitli hapis cezaları ve altı beraat kararı. İstanbul üç numaralı sıkıyönetim mahkemesinde dört aydan beri devam eden Mahir Çayan ve soygun ortaklarının mehkemeleri geçen hafta içinde neticelendi. Maltepe tutuk evinden firar eden Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, ve Ziya Yılmaz halen yakalnadıkları için haklarında karar verilmedi. Diğer sanıkların cezaları 27 Aralık pazartesi günü yapılan duruşmada okunarak, kendilerine bildirildi.

Mahkeme heyetinde Başkan Piyade Albay Veddi Müftüoğlu, üye Deniz Hakimi Yarbay Akdemir Akmut, üye Hakim Yarbay Coşkun Dündar ve iddia makamında da savcı Naci Gürün bulunduğu duruşmada sanıklara bildirilen cezaları şöyledir: Kâmil Dede, Necmi Demir, idam. İlkey Demir, Rüçhan Manas, Kadriye Deniz Özen, müebbet hapis. Necati Sağır, Ömer Erim Süerkan, 15 yıl hapis. Oğuz Öder, Ömer Güven, 10 yıl hapis. Ayşe Emel Mestçi, Mustafa Aynur, Mehmet Balaban, İrfan Uçar, 5 yıl hapis. Abdullah Ceceloğlu 3 yıl hapis. Tülay Tat 10 ay hapis cezası almışlardır. Sanıklardan Jülide Zaim, Abdurrahman Türe, Muharrem Yanar, Erdoğan Kamışoğlu, İsmail Yüksel Erdoğan, Rasim Özkan ise beraat etmişlerdir.

Temyiz yolu açık olarak verilen kararda Kâmil Dede ve Necmi Demir için verilen ölüm cezası kararı şöyledir: «Sanık Kâmil Dede ve Necmi Demir, ihtilâl yolu ile Marksist-Leninist bir rejim değişikliğine yönelen eylemlerde bulunmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını tağyir, tehdit ve ilgaya cebren teşebbüs ettikleri anlaşıldığından hareketlerine uyan TCK'nun 146/1 maddesi gereğince ölüm cezası ile cezalandırılmalarına oy birliği ile karar verilmiştir.»

DİĞER MAHKEMELER

İstanbul Sıkıyönetim Mahkemelerinde görülen davalara geçen hafta da devam edilmiştir. Bir numaralı mahkemede yürütülen İrfan Solmaz ve 83 arkadaşının duruşmasına ve halen firarda bulunan Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın hücre arkadaşlarının mahkemelerine şahitler dinlenerek devam edilmiştir.

Üç numaralı mahkemede bakılan TKP davasının yazılı delilleri incelenmiştir.

Madanoğlu davasından tutuklu bulunan İlhan Selçuk, Doğan Avcıoğlu ve İlhami Soysal, üç numaralı mahkemeye yaptıkları tahliye talebine verilen red cevabından sonra, itiraz ettikleri bir numaralı Sıkıyönetim mahkemesi tarafından tahliye edilmişlerdir.

Adana TÖS şubesi ve Fikir Klübü üyeleri hakkında açılan davada da, Savcı Deniz Yüzbaşı Atilla Bengi iddiasını okumuştur. 11'i tutuklu, 8'i gayri mevkuf olarak mahkemesi devam eden 19 sanık hakkında 8-15 yıl hapis cezası ile çeşitli sürgün cezaları istenmiştir.

HÂLÂ DEVAM EDEN FAALİYETLER VE DUYULAN SEVİNDİRİCİ SÖZLER

Emniyet makamlarından verilen haberlere

göre hergün yeni bir anarşistin yakalandığı anlaşılmaktadır. Komünistlerin gizli faaliyetleri aralıksız devam etmektedir. Filistin'e gerilla eğitimi görmek üzere gitmek isteyen bir karı koca Siverek'te yakalanmıştır. Cüneyt Akalın isimli bir şahıs Viranşehir'de sınırı geçmek üzere iken yakalanınca, daha 8 arkadaşının olduğunu açıklamıştır. Bunlardan karı koca olan ikisi de Siverek'te ele geçirilmiştir. İsimleri Taylan Erten ve eşi Nazime Ertem'dir.

Yapılan bunca ihanetlerden sonra hâlâ aydın vatanseverler hapsediliyor diye millî varlığımızı korumak için yapılan icraatları bir baskı unsuru olarak gösterip, millî kuvvetler aleyhine bir efkârı umumiye meydana getirmek isteyenlere karşı İzmir Sıkıyönetim Komutanı Koramiral Cemal Süer'in beyanatı güzel bir cevaptır:

«Belirli kimseler kendilerinin gerçek vatansever şahıslar oldukları, hükümet ve parlamentonun memleketi felâkete sürüklemekte bulunduğu iddiasıyla halkı kurtarmak yolunda savaş-tıkları şeklindeki süslü ve yalan sözlerle sizleri aldatıp yüksek duygularınızı sömürerek yanınıza, evinize veya işyerinize sığınmış olabilirler.

Ashında kendi çıkarları veya memleketi Marksist, Leninist yahut Maoist bir düzene sokmak arzusunun gerçekleşmesi için anarşik bir ortama itme çabasına girmiş bulunmaktadırlar.»

Karma bütçe komisyonunda yapılan konuşmalar, çeşitli devlet yetkililerinin ağzından işitilen sözler, Türkiye'de 12 Mart'ı meydana getiren ve hâlâ devam eden komünist faaliyetlerinin yurt dışından idare edildiğini, değişik yönleri bulunan, beynelmîl bir hareketin tezahürleri olduğu gerçeğini tekrar hatırlatmaktadır.

Tabii Senatör Ahmet Yıldız'ın «Bazı emniyet makamlarının bazı kişileri bakanlara gammazladıklarını» öne süren bir konuşmasına Millî Eğitim Bakanı İsmail Arar'ın cevabı şöyledir: «Türk emniyet makamları, gammazlama yapmazlar, millî vazifelerini yaparlar. Bu makamlardan gelen istihbarat raporlarının da Bakanlar üzerine emredici etkisi yoktur.» Aras'ın bu sözleri, devletin istihbarat teşkilâtlarını, uzun bir müddetten beri itham sağnağına tutan ve en ağır hakaretleri yapan Tabii Senatörlere bir cevap olmuştur.

İçişleri Bakanı Ferit Kubat ise, İçişleri Bakanlığı bütçesinin görüşülmesi sırasında bir soruya şöyle cevap vermiştir:

«Komünizm tek yüzlü değildir. Ona istediği niz kadar veçhe verebilirsiniz. Komünizm, faaliyetlerine çeşitli maskeler altında devam etmek te ve bunda da çoğunlukla başarı sağlamaktadır.»

Devlet yetkililerinin söyledikleri bu gerçekler, komünistleri sadece banka soydukları, adam öldürdükleri zaman var olarak gören, bunun dışında yapılan faaliyetler için vatansever diye takdim eden kimi gafil, kimi hain olanlar için bir ihtaradır. Bu sözlerin icraata dökülmesi bazı tehlikelerin kaldırılmasına sebep olacaktır. Ümit ediyoruz!



— Kızıl ihtilâl tahrikçiliğinin, millet varlığına kastetmenin ve devlet kundaklamanın sonu, ta rih boyunca hezimet olmuştur. Bundan sonra da millet kendisine ihanet edenleri affetmeyecek tir. Resim, idam cezası alan Necmi Demir ve Kâmil Dede'yi gösteriyor.

İNSAN LABORATUAR KOBAYI DEĞİLDİR

Nüfus plânlaması, aile plânlaması, doğum kortrolü, tipta yenilikler v.s. v.s... İnsan bir laboratuvar haline getirilmiş, ardı arkası kesilmeyen denemeler. Bir bakarsınız isteyen kız, isteyen erkek çocuk yapacakmış! Kadınlardan sonra erkek ler de geçici olarak kısırlaştırılacakmış! Yok, doğum kontrolü için hiçbir yan tesiri olmayan yeni bir hap bulunmuş! Ve daha bir sürü kısa vadeli labratuvar neticeleri...

Bu haberleri duyunca insan, tipta yeni yeni bu luşlar oluyor, insanlığın geleceği için daha güzel hayat şartları temin ediliyor diye, ilk anda sevinir gibi oluyor. Fakat insan gerçeğinin objek tif olarak tahlili, hayat dediğimiz yaşama realitesini beraberinde getirdiği değişmez kanunları ve bu kanunları bir kenara iterek tıp adına uydurulan yaldızlı nazariyeleri kendi bünyelerine tatbik eden milletlerin, bugün duyduğu pişmanlık, çektiği sıkıntıyı ve telâfisi mümkün olmayan yıkımları gördüğümüz zaman, aynı akibetin bizi de beklediğini düşünerek üzülmüyoruz. Bunun için bu konuda mesulleri uyarmayı millî bir vazife biliyoruz.

Bir müddet önce Türkiye Nüfus Plânlaması Enstitüsü tarafından, Hindistan ve diğer bazı Asya ülkelerine bir heyet gönderilmişti. Hint ya rımadasında erkekler üzerinde yapılan kısırlaştır ma faaliyetlerini inceleyen bu heyetin dönüşün den sonra, Tipta yeni buluşların yapıldığı gazete sütunlarını işgal etti. Diyarbakır Tıp Fakültesi Doğumevi Kliniği Şefi Doç. Dr. Fikret Önal, erkeklerde hap vasıtasıyla geçici kısırlık meydana getirmenin mümkün olduğunu açıklarken arkasına şunu da ilâve ediyor: «Dünya'da ilk kez Hindistan'da erkekler ameliyatla kısırlaştırılmış tır. Sperm yolları kapatılarak kısırlaştırılan er kege, tekrar çocuğu olması şansı tanınmamıştır. Buna karşılık bir kilo prinç ile bir cep radyosu armağan edilmiştir.»

Hindistan'da nüfusun fazlaştığı bir devirde, yarını dahi göremeyecek kadar acz içerisinde bulunan kimseler tarafından yapılan, insan kanu nuna karşı gelmekten doğan buhranı, ağlayan ço cuğun eline verilen mama gibi, bir radyo ve bir kilo piring ile dindirme yoluna gidilmiştir.

Bugün Avrupa'nın çeşitli devletleri aynı buh ranın kısılcından kurtulamamanın çaresizliği içerisinde bocalamaktadır. Fransa Ulusal Nüfus Araştırmaları Enstitüsünden verilen bilgilere göre, ölenlerin doğanlardan daha çok olduğu ülke ler Batı Almanya, İsveç, Danimarka, Finlandiya, Portekiz, Çekoslavya ve Macaristan'dır. Bu ülkelerin hepsinde uygulanan düşünce sadece içe risinde bulunduğu birkaç seneyi göz önüne alarak, çalışabilen insan sayısının ülke nüfusuna oranla çoğunlukta kalmasını isteyerek doğumları kontrol altına almak ve azaltmak. Düşüncelerini tatbikat safhasına koydular. Doğumlar azaldı. Çalışan nüfus sabit kaldı, küçük yaşlılar azaldı. Ama insanlığın kanunları durdurulamaz. Onu tanzim eden ilâhî kuvvetin önüne geçilemez. Nesiller birbirini takip ederler. Ölenlerin yerini yenileri doldurmazsa milletler zamanla yok olur. Bugün bu Avrupa devletlerinin akibeti bu isti kâmettir.

Asrın teknik imkânları çoğaldıkça artan iş sahalarını çalıştıracak insanlar daha ana rahmin de veya babada iken ölüme mahkûm edilmesi; ilim ve teknik adına işlenen büyük cinayettir.

Her yönüyle gelişmeye müsait olan Türkiye' mizde, on yıl ilerisini göremeyecek kadar millet varlığını anlamaktan ve insan realitesini kavra maktan aciz olanların, milleti kobay olarak kul lanmalarına son verilmelidir. Millet sizin labo ratuvar malzemeniz, deneme tahtanız değildir. Neslimizi köreltmek isteyenlere fırsat vermeye lim.

Vatanımızı zı Parçalamak

MİLLETLER MÜCADELESİ VE MİLLETİMİZ

Dost ve kardeş Pakistan'ın, beynelmilel bir komploya kurban gidişi, müslüman ve muzdarip Pakistanlı'nın, içinde kıvrandığı acı durum ve felâket, herkesin malûmudur. En dertli günlerimizde, yardıma en çok muhtaç olduğumuz zamanlarda, dert ortağımız olarak yardımımıza koşan ve acımızı paylaşan kardeş Pakistan'ın yürekler paralayan durumuna, kalplerimizin en derin köşelerinden gelen hislerimizle ağlarken; aynı hain niyet ve emellerin, kendi vatanımız ve milletimiz üzerinde de oynamak istedikleri oyunu farketmek mecburiyetinde olduğumuzu unutmamalıyız.

Benim inanç ve ideallerin şekillendirdiği, tarihin yogurup geldiği milletler, kendi hâkimiyetlerini diğerleri üzerinde kabul ettirinceye kadar, mücadeleden ve kavgadan vazgeçmeyeceklerdir. Milletlerin tarihi, kavgaların, ızdırapların ve kıyasıya mücadelelerin tarihidir. Bu kavgaya hazırlıklı olan milletler, her devrin galibi milletler olmuşlardır. Çeşitli maskelerin arkasında da olsa yavaş yavaş yıkılmak istendiğini farketmeyen, sezemeyen, düşmanın ve komplo-larını göremeyen milletler, şerefle yaşama hakkına sahip olamazlar. Tarihin objektif tetkiki-nin ortaya koyduğu gerçek, budur.

İnsanlığa sunduğu adalet, iyilik, güzellik, ilim ve medeniyet gibi gerçek değerlerle, şerefli bir varlığa sahip olan milletimiz de, bütün tarihi boyunca bu sosyal kanunun dışında kalmamıştır. Tarihin en vahşi saldırılarına maruz kalmış, yaptığı iyiliklere nankörlük ve barbarlıkla mukabelede bulunulmuş, kendi şahsında ahlâk, fazilet, manevî derinlik, yücelik ve gerçek kuruluş duyguları adına ne varsa, tahrip edilip yıkılmış ve hayatî varlığı çok görülerek, üzerine kullanılmıştır.

Beynelmillel hristiyanlığın ve yahudiliğin teessüs ettirmek istedikleri dünya emperyalizmi ne en büyük mânia teşkil eden milletimiz, bu iki canavar gücün suikastlarına, bütün tarihi boyunca maruz olup gelmiştir. Tarihimiz bu canavar ve gaddar güçlerin dökükleri kan, kirlilikleri ırz ve nâmus, hakkımızda düzenledikleri komplolarla doludur. En aziz topraklarımız, yıllarca bu vahşiler sürüşünün pis tecavüzüne uğramış; milletimiz, zulümlerin en dayanılmazına uğratılmıştır.

Milletler, var oldukları müddetçe kendilerinin hâkim güç olarak tanınmasını isterler. Hele bu isteğe tarihin, menfaatlerin ve ideallerin baskısı ve emri de eklenirse, milletler devamlı boğuşma halindedirler demektir.

İşte milletimiz, beynelmillel hristiyanlık ve yahudiliğin asırlık tecavüzleri yanında, bugün onların, birer piyon olarak kullanıp üzerimize saldırttıkları ırklı ufaklı milletlerin en kızgın istek ve arzularının da muhatabı bulunmaktadır.

Türk milleti olarak varoldukça, bu mukaddes toprakların sahibi bulundukça ve zaferlerle taçlanmış bir tarihin de sahibi oldukça; düşmanlık ve hıyanetler, hiçbir zaman üzerimizden eksik olmayacaktır.

Bugün için, en müşahhas yönleriyle, ölüm çukurumuzu kazmakta olan ve vatanımız üzerinde en âdi niyetlerin sahibi bulunan milletleri, güçleri ve teşkilâtları bilmek, vatanımızın mukaddes bir belde ve bizim olarak kalmasını temin bakımından, en önde gelen bir vazifemizdir.

YUNANLILIĞIN BİTMİYEN ARZUSU

Beynelmillel hristiyanlık ve yahudiliğin, asırlardan beri üzerimize kışkırttığı, saldırttığı milletlerin başında, şüphesiz ki Yunanlılar gelir. Anadolu'nun, akıncılarımızın mübarek kılıçlarının bir hakkı olarak bizim olalıdan beri Yunanlılık, bir an olsun düşmanlığını üzerimizden eksik etmemiştir. Hâlâ, Fatih'in, insanlığın üzerinden zulmünü defettiği Bizans'ın hayaliyle yaşamaktadır. Bizans'ın hortlaması demek, Anadolu'nun elimizden çıkması ve milletimizin, artık tarih olması demektir. Menfaatları, milletimizin yıkımında veya zayıflamasında olan hristiyanlık, yahudilik ve bunların istikamet verdiği süper devletler, Yunani, bu emelinde hep desteklemişler ve tahrik edip durmuşlardır. Zaten, asırlarca, semalarında Ayyıldızlı bayrağımızın dalgalandığı, mümtaz şehitlerimizin kan ve kemiklerinin şereflendirdiği topraklar üzerinde bir Yunan ve bir Bulgar devletinin hortlatılmasında, bu beynelmillel güçlerin en alçakça destek ve yardımlarını görmüşüzdür. İçlerindeki, dinmeyen Türk düşmanlığı ateşiyle ve Yunanlılarla aynı safta, Mehmetçiğe kurşun sıkanlar, aynı yamyamlar olmamışlar mıdır? Milletimiz, üzerinde asırların kinini söndürmek isteyen bu yamyamları asla affetmeyecektir.

«Devletimizin bir dostluk havasına girdiği ve hele Yunanlılarla aramızdaki buzların çözül-meye yüz tuttuğu bir ortamda, böyle mühtâle-larda bulunmanın mânâsı da nedir?» demeyiniz. 20. asrın medenî milletlerinin, dostluk ve sulh kelimelerinin arkasında ne iğrenç niyetleri maskelemekte olduklarını, her an görüp durmaktayız. Kaldı ki, şu anda, burada konumuz olan Yunanlı, milletimiz hakkında, cinayetlerin en alçakçasını plânlamakla meşguldür. Plân gayet açık: Anadolu'nun batı yakasını, Akdeniz ve Ege Denizini ele geçirmek, İstanbul'u yeni Bizans'ın merkezi olarak ve sarhoşça nâralarla ilân etmek. Milletimizin dinamik varlığı karşısında, bu fosilleşmiş plânın, bir kuruntu ve hayalden ibaret olduğunu zannederek gafletin kuyusuna düşmenin mânâsı yoktur. Unutmayalım ki ve kitle psikolojileri de göstermiştir ki, tarih ve büyük inkılaplar, hayal derecesine kadar varan böyle ideallerin üzerine binâ edilmişlerdir.

Kaldı ki «eski Bizansı yeniden kurma» iddiası, Yunanlılar hesabına bir hayalden de ibaret değildir. Yedisinden yetmişine kadar bütün Yunanlının kalbini saran bir duygudur bu. Ve bu gayesini, 1820 lerden bu tarafa, her atılımda, mukaddes topraklarımızdan birer parça kopararak, adım adım tahakkuk ettirmektedir.

PALİKARYANIN BİZANS HAYALİ

Delil mi istersiniz. İşte büyük Türk düşmanı Venizelos'un, kutsal bir inanç olarak kalbinde muhafaza ettiği düşüncesi: Kral Aleksandra yazdığı 1918 tarihli mektubunda aynen şöyle söyler: «İstanbul'u almak hususundaki vadedimi unutmadım, Majeste... İstanbul bizim olacaktır.» (1)

Başka bir ihanet belgesine bakın. Bizans ruhunun baş mimarı olan, içimizdeki yılan teşkilât patrikhanenin ihanetini belgeleyen bir delil bu. İstanbul'un işgalden kurtuluşuyla şehirden kaçan Patrik S. Gregoryos'un arkasından Patrikhane aranır. Yapılan aramada, E. Klisyastekî Altia'nın Kara Kitap adlı kitabı da ele geçer. Kitap, Bizans ruhunun en canlı bir örneğidir ve yüzyıllarca yunanlının ruhunu yığan bir kitap olarak, ellerden düşmemektedir.

İçinde anlatıldığına göre; Ankara'ya Yunan bayrağı çekildiği gün, bugünkü İngiltere Kraliçesi II. Elizabeth'in kocası Filip'in babası Prens Andrea'nın başkanlık edeceği büyük bir merasimle Bizans İmparatorluğu ilân edilecekmış! (2)

Bizans İmparatorluğunun canlandırılmasında, İngiltere'nin rolü bir tarafa, işte her Yunanlının hissettiği ruh, bu ruhtur. Yunan devleti, her an bu ruhu canlı tutmaktan başka bir icratta da bulunmamaktadır. Siz bakmayın, Elenizmin, ruhunun ta derinliklerine kadar işlediği Papadopoulos'un bize karşı dostluk (!) elini uzatmama ve bu aldatmacaya bizden de inanan safdillerin çıkmasınal.

O Papadopoulos ki, Balkan Türkleri üzerinde en nâmussuzca bir asimilasyona girmiştir ve Müslüman - Türklüğün izlerini ve hatıralarını, Balkanlardan kazıyıp atmaya çalışmaktadır. Karaağaç görüşmelerinde zamanın Başvekilli Demirel'e, «biz Enosis için de harb ederiz» dediği ve böylece asıl zamirini ortaya koyduğu herkesin hatırlındadır. Sağ kolu Patakos'un; hani şu, İsmet Paşa ile Türk Yunan dostluğu (!) şerefine kadeh kaldıran adamın da ne kadar hızlı bir Enosisçi ve Elenci olduğu da herkesçe malûmdur. Türk-Yunan dostluğu (!) şerefine kadeh kaldıran bu adamın, Balkan Türklerine «hapiniz Yunansınız. Ve Yunan olmaya mecbursunuz.» (3) diyerek zulümlerde bulunduğu da bir vâkıdır. Hem de acı bir vâkıa.

Bu konuda sözü fazla uzatmaya lüzum yoktur. Mecmuamızın geçmiş sayıları, Yunan'ın, üzerimizdeki iğrenç emel ve oyunlarının izahları ve tarihi belgeleriyle doludur. Yalnız şu kadarını söyleyelim ki, karşımızdaki Yunan 1820 lerin canî ve katil Yunanıdır; Türk kanı içmeyi en makbul bir ibadet olarak görmektedir ve Anadolu'yu işgal etmenin plân ve kuruntularıyla dolup taşmaktadır. İşte bu sırtlan, avını parçalayacağı günlerin hasretiyle yanıp tutuşmakta; binbir türlü maske, hile, oyun ve desisenin arkasında ölüm çukurumuzu kazmakla meşgul bulunmaktadır. Tarihinin sesine kulak vermeyenlere, düşmanı göremeyecek kadar basiretsizleşenlere ve millet ideallerinden kopanlara, yazıklar olsun!

BİR DİĞER YAKIN TEHLİKE: ERMENİLER

Rumlar, Batı Anadolu'ya göz dikerler ve bütün dikkatlerini Bizans'ın hortlatılması hülyasına teksif ederlerken, ermeniler de Doğu Anadolu'ya çalışmaktadırlar. Erzurum'dan itibaren bütün Doğu Anadolu'yu kendi aslı vatanları olarak ilân etmektedirler.

Tarihinin en huzurlu ve insanca günlerini İmparatorluğumuzun gölgesinde geçiren bu nankör millet de, son yıllarda ve günlerde olanca şirretliğiyle, Doğu Anadolu'da hak iddia etmek ve bu konuda, dünya efkârını hazırlamaya çalışmaktadır. Dünyanın muhtelif yerlerinde, aleyhimizde büyük gösterilerde bulunan bu Ermeniler ki, Birinci Cihan Harbinin o en netâmeli günlerinde Doğu Anadolu'da ve Karadeniz bölgesinde Ruslar ve Rumlarla birlikte yakmadık ev, yıkmadık aile bırakmamışlardır. Türk'ün dört bir taraftan sarılması karşısında, artık tarih olacağımız zehabına kapılan bu nankörler sürüşü, idaresinde en mesut günlerini geçirdiği dükkân efendisine silah çekmekten utanmamış ve soyunun gereğini yapmaktan geri durmamıştır. Yüzbinlerce masum millet evladının kanına girmiş, mukaddes binaları, içlerinde feryat eden günahsız çocuk, kadın ve ihtiyarlarla birlikte ateşe vermiş ve tarihin ender kaydettiği cinayetleri işlemekten geri durmamıştır. Ve tabiidir ki, nankör lüklerinin cezası kendilerine ödettirilmiş, uğrun

ak İsteyenler Kimler?

da akıtılan şehit kanlarının bedeli olarak bizim olmuş, mukaddes vatan köşeleri, pis soluklarıyla kirlenmekten kurtarılmış ve lâıyk oldukları muameleye tâbi tutulmuşlardır.

İşte bu Ermeniler kalkmışlar bizden Doğu Anadolu'yu istemektedirler ve dünyanın belli başlı merkezlerinde histeri krizleriyle dolu toplantı ve gösteriler düzenleyip Erzurum ve dolaylarında bir Ermeni devleti kurmaktan bahsetmektedirler.

Senelerden beri büyük gürültülerle devam ettirilen bu kampanyanın arkasında, Anadolu'nun yıkımını bekleyen beynelmilel hristiyanlık ve Yahudiliğin bulunduğu muhakkaktır.

ERMENİ HAREKET ÜSLERİ

Beyrut ve Newyork, bu Ermeni propagandasının hareket üssünü teşkil etmektedir. Beyrut Amerikan kollejindeki Amerikalı Yahudi ve hristiyan profesörlerin önderliğinde yürütülen bu toplantılardan birisinde Varjabetyan adlı bir Ermeni bakın ne diyor: «İntikam almamız. Parçalanarak değil, göç ederek değil, vatana dönerek. Vatan ateşi ile yanan Ermeninin bir hayali var : Bütün bir Ermenilik, bütün vatanında.» (4)

Ve vatan dedikleri yer de, Beyrut'taki Amerikan üniversitesinin duvarlarına asılan haritalarda da gösterildiği gibi, Doğu Anadolu'dur. Yine Newyork'ta basılan «Globe» tipi okul haritalarında da Anadolu ikiye ayrılmakta, doğu bölümümüz Ermenistan olarak gösterilmektedir (5)

Doğu Anadolu'da kurulacak müstakil bir Ermenistan devletinin kuruluş hazırlıklarından olmak üzere Lübnan'da, Ermeni cemaatinca, 15-25 yaşları arasındaki Ermeni gençleri silah altına alınmakta ve gerillacılık eğitimine tâbi tutulmaktadır. Bu faaliyetin ele başlarından bir Ermeninin de kalabalık bir toplantıda yaptığı konuşma şudur: «Kardeşlerim biz burada ağlamak için toplanmadık. Bizlerden gasbedilen toprakları geri alacağımızı göstermek için toplanmış bulunuyoruz. (6)

Ve bu Ermeniler, Pakistan olaylarını da bir vesile bilerek halen Amerika'da aleyhimize toplantılar yapmakta, broşürler ve haritalar dağıt-

maktadırlar. Dağıttıkları broşürlerde Kars, Ardahan ve Artvin, Ermenistan'a masedilmiş olarak gösterilmekte ve «Ağrı Dağı bizındır» denmektedir. (7)

Biraz aşağıda da göstereceğimiz gibi, yahudiliğin, hristiyanlığın ve bunların kontrolündeki büyük devletlerin himayesinde ve teşviğinde şımaran Ermeniler de, Doğu Anadolu'muzu vatanından koparıp almanın çalışması içinde bulunmaktadırlar. Vatani bekleyen tehlikeler büyüktür. Tehlikeleri göremeyenler, basit ve kısır politikacılığın eyyamcılığı içinde boğulup gidenler artık kendilerine gelmeli ve vatana sahip çıkmanın şuuru ve çalışması içinde bulunmalıdırlar. Aksi takdirde millet, kendilerini affetmeyecektir.

DOĞUDA BİR BAŞKA TEHLİKE: SİYASİ KÜRTÇÜLÜK

Ermenilerin, Doğu Anadolu'nun, bizden koparılması hesabına tahrik edilmelerinin yanında Moskova yetiştirmesi Barzani ve hareketi de, önümüzdeki günlerde devletimizin başına büyük gâileler açacak bir istidat göstermektedir.

Barzaninin ve hareketinin, yabancıların kontrolü altında olduğu muhakkaktır. Anadolu'muzu parçalamak, bizi güçsüz bir devlet halinde tutmak isteyen; Ortadoğu'da reyine mutlaka müraaat edilen kuvvetli bir devlet durumuna yükselmemizi arzu etmeyen güçlerin elinde Barzani, bizi her an arkadan vurmaya hazır bir sabotör durumundadır. Doğu Anadolu'daki özbeöz kardeşlerimizden bir kısmını, siyasi patavatsızlığımızın da yardımıyla kendisine çekmesini bilebilen ve büyük propaganda imkânlarıyla kendisinin «melek gibi bir insan» olduğu yalanını tuturmaya çalışan Barzani, üzerinde ehemmiyetle durulması gerekli bir konudur.

Doğulu kardeşlerimiz, bazı sosyal ve kültürel farklılıkları bahane edilmek suretiyle, daima Anadolu'nun bütünlüğü için koparılmak istenmişlerdir. Ve bundan da gaye, devletimizin çökertilmesi, köleleştirilmemiz ve tabii zenginliklerimizin sömürülmesidir.

Yabancı bir yazar bu konuda Avrupa'nın niyetini şöyle ifşa eder: «Mademki Türkiye'yi ortadan kaldırmak imkânsızdı; o halde hiç olmazsa kendi köşesinde zayıflatmak ve tecrit etmek icabediordu. «Azınlıkların hakları» şeklindeki

propagandanın çıktığını, ilk defa görmüyoruz. Ki, İran «kurucunun kaderi politika sahnesinde belir-meye başlıyor.» (8)

Tarihimizde en şuurlu bir düşmanımız olan İngiliz de bu konuda plânı şudur: Ms. Hohler-de, Sir F. Tilley'e şu haberi ulaştırır: «Benim problemim kürtler. Binbaşı Noel (Doğuyu bizden koparabilmemizin çalışmasını yapmak üzere İngiltere tarafından Anadolu'ya gönderilen binbaşı) bir kürt Lawrance'i olabilir. Mezopotamya bizim olacağına göre, ona bir kürt devleti kur-durtup kuzey dağlarını böylece koruyabiliriz. Türkleri azami derecede zayıflatmak Majesteleri-nin amacı olduğuna göre; kürtleri bu şekilde ha-rekete geçirmek fena plân değil.» (9)

Şu vesika da, üzerimizde oynanan İngiliz oyununu göstermesi bakımından çok mânidardır: «Kürdistan tamamiyle Türkiye'den ayrılmalıdır. Bağımsız olmalıdır. Ermenilerle Kürtlerin çıkar-larını bağdaştırabiliriz.» (10)

İşte bir zamanlar Binbaşı Noel'lere yaptırılan doğu Anadolu'yu parçalama görevi, şimdi de Barzani'ye yaptırılmaktadır. Hem de büyük devletlerin himayesinde. Barzani, gagesini 28 Ağustos 1966 yılında İsviçre televizyonuna verdiği bir demeçte şöyle çizer: «Irak'tan sonra ikinci mücadele cephemiz Türkiye olacaktır.»

İşte bu Barzani, her an arkamızdan vurmaya hazır tampon bir kuvvet olarak geliştirilmek-te ve bekletilmektedir. Rusya'da gerilla eğitimi gördükten sonra (11) Irak'a gönderilen Barzani'ye komünizmin Basra Körfezine inmesinde ve Anadolu'yu istilâsında bir üs vazifesi gördür-mek istenmektedir

Rusunun, Amerikasının, İngilizin ve bunların arkasındaki yahudilik ve hristiyanlığın hepsinin gagesi, Ortadoğunun zenginliklerini sömürmek ve bu bölgede kuvvetli bir devletin bulunmasını istememek olduğu için hepsi de Doğu Anadolu'nun bizden koparılıp atılmasında gayret göstermekte ve bu noktada harıl harıl para akıt-maktadırlar. Dünyadaki kürtçülük akımını finanse edip idare edenlerin Yahudiler olduğu kesindir. (12) Sevimli dostumuz (1) Amerika'nın da Barzani'yi beslemekte olduğu artık herkesin malûmudur. (13)

Demek oluyor ki, idealleri, politikaları ve menfaatleri ayrı gibi gözükse bunca devlet, bir noktada; Anadolu'nun elimizden uçup gitmesi noktasında rahatlıkla birleşebilmektedirler. Çünkü bunların da ipini elinde bulunduran beynelmilel yahudilik ve onun dümen suyundaki beynelmilel hristiyanlık öyle arzu etmektedir

Hele, aynı ittifak cephesi içinde olduğumuz Amerika'nın her zaman Rum'u, Ermeni'yi bize tercih edişi ne kadar şaşırtıcı ve kendi zararına olan bir husustur. Amerikan Dışişleri Bakanı Rusk'un Kıbrıs Rumlarına yaptığı «Türkleri nezâketle, yumuşaklıkla öldürün» şeklindeki tavsiyesine (14) ve bu tavsiyeyle Enosis'e ışık yakmasına ne demeli. Zavalı Amerikan halkı! Siyasi iktidarı ve sermayeyi elinde bulunduran üç buçuk yahudinin elinde istismar edilmekte ve beynelmilel itibarı gittikçe tüketilmektedir.

HÜKÜMETLERİ VE AYDINLARI BEKLEYEN GÖREV

Yakın ve uzak vâdede başımıza büyük gâileler açma istidadı taşıyan bütün bu harici düşmanlıkların ve tehlikelerin yanı sıra, yine bu dış düşman mihraklarının tezgâhlayıp geliştirdikleri iç tehlikeler de, üzerinde önemle durmamızı gerektiren hususlardır. Komünistlerin, mahallî farklılıklardan istifade ederek doğu bölgelerimiz üzerinde ve bütün Türkiye'de meydana getirdikleri menfi hava, gözler önündedir Türkiye'nin, birlik içinde ve kuvvetli bir devlet olarak (Devamı Sayfa 11'de)



— Yukarıdaki harita, beynelmilel kuvvetler tarafından Ermenilere takdim edilen Türkiye'nin bir parçasını gösteriyor. Ermeniler Sevr'den beri Anadolu'muzun bu parçasını ele geçirmek için bütün dünyada propaganda yaparlar. Vatanımızın parçalanmasında ve kukla devletlerin kurulmasında menfaati olan beynelmilel kuvvetler de, onların bu arzularını tatmin için ihanet yarışına girerler. Fakat, bütün millet düşmanlarının planları kursaklarında kalmıştır ve kalacaktır.

EGİTİMDE ÖNCE MUHTEVA REFORMU YAPILMALI

Geçtiğimiz hafta içerisinde TBMM Bütçe ve Plan Komisyonunda, Millî Eğitim Bakanlığının bütçesi görüşülmüş, bu esnada dikkat çekici açıklamalar olmuştur. Millî Eğitim Bakanı İsmail Arar, yaptığı konuşmada, 6 yaşından yukarıdaki nüfusun %55'inin okuduğunu, doğu bölgelerin de bu oranın daha da düşük olduğunu, okuma-yazma oranının çok yavaş olarak arttığını; Orta öğretimde bir öğretmene 50 öğrenci düştüğünü, 1800 orta okuldan 808 inde Fizik ve 1500'ünde biyoloji laboratuvarı olmadığını, birinci sınıfta %40, ikinci sınıfta %29, üçüncü sınıfta %27 oranında sınıfta kaldığını, ilk okuldan başlayan bin çocuktan 57 sinin ancak Ortaokulu bitirebildiğini belirtmiştir. Ayrıca liselerde bir öğretmene 55 kişinin düştüğünü, birinci sınıfta %42'si ikinci sınıfta, %25'inin sınıfta kaldığını söylemiş, ilkokulda öğrenime başlayan 6000 kişiden ancak dokuzunun liseyi bitirebildiğini açıklamıştır.

Bu açıklamalar, gerek okuma-yazma, gerekse başarı bakımından Türkiye'deki eğitimin tek kelimeyle «fecî» bir durumda olduğunu ortaya koyar. Bir eğitim bakanı açıklamaktadır ki Türkiye'de çocukların %50'si eğitilememektedir. Veya yalnız aile terbiyesiyle kalmaktadır. Yine bu millî eğitim bakanı açıklamaktadır ki, okuyanların da ancak, deveye kulak misali, cüzi bir kısmı başarılı olmaktadır.

Vakıa birkaç yönden ele alınabilir: 1— Devletin, millete verebildiği okuma-yazma imkânı 2— Milletin, okuma-yazmaya verdiği ehemmiyet 3— Henüz okumakta olanların başarı oranları. Mesele, birinci ve ikinci yönlerden ele alındığında görülür ki devlet, henüz kâfi miktarda eğitim imkânlarına sahip değildir. Hâlâ, binlerce köy okulsuzdur. Köylü, çocuğunu, kışın aman sız kar ve tiplerine rağmen başk. bir köve okumaya göndermektedir. Pek çoğu hastalanmakta, doktorsuzluk, ilaçsızlık onları körpe yaşlarında yakalamakta ya ilkokulu bitirmeden ecele teslim olmakta, ya da başarısızlık illetine yakalanmaktadır. Pek çok köyde ise okul vardır, öğretmen yoktur.

Milletin, okuma-yazmaya verdiği ehemmiyet de kâfi değildir. Ama bunda milleti kınamaya, hiç kimsenin hakkı yoktur. Yıllar varki, okulla, öğretmenle millet arasında bir cedelleşme mevcuttur. Okul ve öğretmen, kitle ile kaynaşamamanın, kitleye kendisini sevdirememenin fasit dairelerinde bocalamıştır. Halk, okul ve öğretmende aradığı ışıyı yıllar boyu bulamamıştır. Halkın inancı, geleneği okul ve öğretmenin muhtevası ile ters düşmüştür. Çocuğunun, okuldan öğrenerek geldiği şey, babanın, ananın tüylerini ürpertmiştir. Bu durum, zaman zaman milletin öğretmene karşı, tarihte hiçbir eğitimciye yapmadığı fiili hareketlerde bulunmasına sebep olmuştur. Yani kitle ile okul ve öğretmen arasında inanç çarpışması olmuştur. Bu da, tabii dir ki eğitimi menfi yönde etkilemiştir.

Millî Eğitim Bakanı'nın henüz okumakta, olanların başarı oranları hakkında verdiği yüzdeler ise, eğitim müesseselerinin verimsizliğinin en açık belgesidir. Zira ilk okula 6000 kişi kayıtlı ve bunun liseden ancak 9 tanesi diploma alabilir. Bu, okula devam eden öğrencilerin zeka ve kabiliyetlerini ölçmek için bir istatistik olamaz. Olmamalıdır. Buna hiç kimse inanamaz. Zira altı bin kişiden 5991'nin liseyi bitiremeyecek kadar geri zekâlı olduğunu söylemeye, hiç kimsenin hakkı yoktur. Sınıf geçme oranları için de aynı tarzda düşünmek gerekir. Peki o halde bu kadar başarısızlık neyin ifadesidir. Bu olsa olsa, eğitim sisteminin zekâ ve kabiliyetleri körleştirdiğinin, öldürdüğünün bir ifadesidir. Eğitim sistemi zekâyı, yapamayacağı bir hamallık vazifesi yaptırmaktadır. 19 yaşındaki çocukların gencecik dimağları bu hamallığın altında ezilip gitmektedir. Ferdin hafızası, her önüne gelenin, bilgi artıklarını atacağı bir depo değildir. Ve eğitim müesseselerindeki bu yanlış anlayış değişmedikçe, eğitim çağındaki bütün çocukları okut sak dahil, onların zihnini katletmekten başka birşey yapmış olmayacağız.

Eğitimde reform, onun muhtevasında yapılmalıdır. Şekli birkaç şeyin değiştirilmesi, Türk milletinin arzu ettiği hedefi gerçekleştiremeyecektir. Eğitimde reform, 1— Hedefte, 2— Muhtevasında milletin bütünleşmeye gitmelidir.

(Begeçen Sayıdan Devam)

b. Fen Eğitiminin Geliştirme Projesi.

Ford Vakfının teşviki ile başlayan Fen Lisesi Projesi'nin iki hedefi vardı: Fen alanında üstün kabiliyetli öğrencilere ileri öğrenim görme imkânları sağlayarak onların araştırmacı mesleklere doğru götürmek ve bir laboratuvar okulu olarak kullanmak suretiyle fen öğretimini yenilestirecek çalışmalara girişmek. 1967 de Fen Lisesi ilk mezunlarını verdi. Sonuç ilgilileri tatmin etmiş olmalı ki aynı programın, bütün Türkiye'ye tesmil edilmek üzere dokuz lisede denenmesi kararlaştırıldı. Bu ikinci hedefi gerçekleştirmek için de «Fen Öğretimini Geliştirme Bilimsel Komisyonu» kuruldu. Komisyon «örünüste idarî olarak Talim Terbive Kurulu vasıtasıyla Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlanmış ve Talim Terbive Kurulu Başkanı bu komisyonun da tabii başkanı savılıyordu. Ancak tatbikatta, komisyon malî bakımdan Türkiye Bilimsel

ve Teknik Araştırma Kurumu'na bağlanarak Ford Vakfının para yardımına açık hale getirilmesi ve bütün icra yetkisi, komisyonun genel sekreterine verilmiştir.

Komisyonun simdikiki genel sekreteri Sakir Sovkal'ın bazı deneme liselerinde «Bu modernleştirme hareketini hiçbir kuvvet durduramaz. İktidar değişiklikleri dahi bu hareketi etkilemez» şeklinde konuştuğuna bakılırsa, bir takım beynelmilel garantilere de sahip olduğu intibai uyanmaktadır. Bu garantiler muhtemelen İktisadî İşbirliği ve Kalkınma Teskilâtının ve Ford Vakfının beynelmilel otoritesi olabileceklerdir.

Komisyon, hareketin gelecekte ihtiva edeceği öğretmen kadrosunu yetiştirmek için vaz seminerleri düzenliyordu. 1969 modern matematik seminerinde, lisede matematik öğretiminin yenileştirilmesinin gerekçesi dağıtılan bir broşürde şu şekilde ifade edilirdi:

I. Matematik öğretiminin bizzat matematiğin ve bilimin ulaştığı seviyenin gerisinde kalmış olması,

II. Yeni matematiğin bir «biçimsel mantık bilimi» nitelik ve değerini kazanmasıyla, 20. yüzyıl insanına entellektüel formasyon verilmesinde geçmişe göre etkinliği bir kat daha artan bir eğitim aracı haline gelmesi,

III. Modern matematiğin, istenilen zihni melekelerin kazandırılmasında kolaylık sağlaması.

Yine aynı broşürde lise matematik öğretiminin yeni amaçları hakkında da şu hususlar yer alıyordu:

I. Matematiksel sistemlerin yapısı, çeşitleri, özellikleri ile ilgili temel prensiplerin ve metodların bilincine varılması,

II. Öğrencilerin belli bir düşünme tarzı, bir zihnin disiplini kazanması, ilkelere bağlı bir bilgi edinme, anlama ve açıklama alışkanlığının verilmesi,

III. Öğrencilerde entellektüel formasyonun ve karakterin teşekkülüne yardım edilmesi. Öğrencinin kesinlik iddiası güden her türlü fikir ve pesin vargıdan uzak, belli ölçüler içinde şüpheli, objektif yollarla tesbit edilmiş olgulara savigılı, ulaştığı sonuç ve vargıları mevcut kanıt ve belgelere göre değerlendirebilen, hiçbir otorite karşısında tenkidi, bağımsız düşünme olanağını elden bırakmayan bir kafa disiplinine sahip olması.

Buradan da anlaşılmalıdır ki, müfredat reformcularının Türkiye'deki temsilcileri, Amerika ve Avrupa'daki meslekdaşlarından farklı düşünmemektedirler.

c. 1971 Eylülünde Toplanacak 9. Millî Eğitim Sûrasına Kabul Ettirilecek Şekil.

1967 de başlayan deneme faaliyetinin sonucunun başarılı olduğu ilgililerce defalarca ifade edildiği halde 1971-1972 ders yılında 200 liseye yapılacak yaygınlaştırmada, deneme liselerinde yapılan uygulamanın aksine «yöneltme sınıfı» adı verilen lise birinci sınıflarında; temel matematik ve geometri dersleri birleştirilip «matematik», fizikle kimya birleştirilip «fen bilimleri» haline getirilmektedir. Değerlendirme ise artık bir ile on arasındaki savılarla değil, A, B, C, D, E harflerivle yapılacaktır. Şekildeki değişikliğin Avrupa ülkelerine de ha fazla benzemevi temin ettiği görülmektedir. Buna gerekçe olarak da Türkiye'nin Ortak Pazar'a sokulması isinin kesinleşmesi ve Ortak Pazar yöneticilerinin, üye ülkeler arasında bir müsterek «olgunluk imtihanı» kovma arzularını izhar etmeleri gösterilmektedir.

Orta öğretimde fen öğretimini yenileştirme hareketinin kavnağını, hangi vasıtalarla dünyaya yayıldığını ve hedeflerini böylece tesbit ettikten sonra modern ilmin en son varmış olduğu meselelerinin ışığında, bu hareketin kıymetini ortaya koyalım.

(Devamı Var)

Müzik Kavgası Değil; Medeniyetler Ve Zihniyetler Savaşı

Bazı çevrelerin İtrî ve Dede Efendi'nin şahsına hücumla başladıkları hareketi, sadece müzik sahasındaki bir tartışmanın, 40 yıllık bir münakaşanın devamı olarak görmek hatalıdır. İtrî'ye düşmanlık neden? Dede Efendi'yi hor görme ne için? Osmanlı'nın kültürünü, sanatını fosil kabul etmenin mânası ne? Etrafında fırtınalar koparılmak istenen Kemân ile tanburun mücadelesi mi? Değil elbet.

Bu mesele müzik meselesi değildir. İlimin, aklın, gerçek doğrunun has düşüncenin; karanlıkla, cehaletle, taklitçilikle, yalanla olan kıyasıya döğüşünün, bitmeyecek çatışmasıdır. Okumaz yazma bilmeyenin âlime, cehlin ilme üstünlüğü olur mu?

İki-üç kendini bilmez inkâr budalası; fosilleşmiş zihniyetleriyle, 600 senelik pırıl pırıl mazisi olan benim ecdadımı çamurlamak istese, yükselir mi? Yabancı uyduluğunu kendilerine gaye edinenler bilmiyorlar mı ki, Türkiye'de artık milletin sine-sinden kopup gelen aydınlar da var. Hakikate karşı duran elleri, hayat ideallerine uzanan dilleri bükecek, susturacaklar var! Haddini bilmeye ne, haddini hatırlatacaklar var elbet. Millî şahsiyeti yükseltecek, millî kültürü horlatmayacak gerçek aydın elbette var, elbette susmayacak.

İtrî'ye Dede Efendi'ye karşı duranlar, meseleyi yanlış yollara, başka istikametlere çekmek suretiyle konuyu, şahıs prestiji arkasında gölgelemek istiyorlar. İşi demogojiye getirip despotça fikirlerini kayıtsız şartsız kabul ettirmek sevda-sındalar. Kendi düşüncelerini benimsemeyen her kesi «devrim düşmanı», diye yaftalamak gayretleri artık eskimiş gayretlerdir. Samimi olmayan gayretlerdir. Bu hareket tarzını tutturanlar, böylece Türkiye'de hiçbir meselenin akıl, ilim ve düşünce plânı içersinde tartışılmasına imkân olmadığını meydanlarda, salonlarda sadece kendi fikirlerinin «söz sahibi» olduğunu, bunun dışında her sesin, çizginin, kalemin «hiç» olacağını söylemek istiyorlar. Ellerinde kara damgalarla her önüne gelenin alnını karalayanlar, neyin doğru neyin yanlış olduğunun tartışmalar sonucu dahi ortaya çıkarılmasına meydan verilmemesini imâ ediyorlar. İstiyorlar.

Yine bunlarca, Klâsik Türk Müsikisinin geliştirilmesine çalışmak «emperyalist devletlerin politikası» icabıdır. Gülmek mi, şaşırma mı lâzım insan karar veremiyor? Hangi emperyalist devlet gerçekte, bizim değerlerimizin yücelmesini ister, bizim kendimizi bilmemizi arzular? Bunun için politika yapar? Bilâkis onlar, bizi yozlaştıran, kültür hayatımızı kemiren müziğin gelişmesini isterler, teşvik ederler. Batının çarpık temellere dayalı medeniyetinin bedava temsilcisi, hoparlörü Adnan Saygunlar'ın, Suna Kanlar'ın istemedikleri, millî uyanıştır. Milletimizin hiç bir hasletinden, değerinden nasibini alamamış olanlar olsa olsa çöküp gitmekte olan bir zihniyetin müzikteki son inilti sesleri olabilir.

İtrî gecesine tahammülü olmayanların, Mehter müziğinden rahatsız olanların bu milletin fertlerinden biri olarak tahayyülü bile bize güç gelir. Mehter, Mohaç'ta millet düşmanlarının kalbini titretiyordu, Türk milletinin gerçek evlâdlarının değil.

Müziğimizin nasıl bir hazine olduğunu, bunun bir çok işin ehli yabancılarca nasıl bilindiğini, bu sahanın otoritelerine bırakmak daha doğru dur. Mesut Cemil Beyler, Konservatuar Müdürü Yusuf Ziya Beyler, Nüvit Özdoğrular, Laika Karabeyler, Hasan Ferit Alnarlar Münir Nureddinler, N. Athğlar elbet Türk musikisinin değerini o örümcek tutmuş kafalara anlatmasını bilecek ehliyettedirler. Hiçbir himâye ve destek olmaksızın bugüne kadar gelen, halâ taptaze, halâ eskisi kadar canlı Mehter müziğini, klâsik Türk müziğini, Suna Kanlar sizler, unutturabilir misiniz? Bu milletin İtrî'ye sahip çıkmasına, onu sevmesi ne mâni olabilir misiniz? Şöyle kenarda durun hele!

45 yıl önce Türk konservatuarından kapı dışarı edilmiş, Joseph Marks gibilerinin «islah»ına (!) terk edilmiş o müziğin sizin, borusunu öttür-

düklerinizden ne kadar zengin, ne kadar yaşanılır olduğunu görmüyor musunuz?

Geçenlerde Dr. Nevzat Atlığ'ın Devlet Konser Salonu'nu kendi müziğimize kapatanlara karşı bir gösteri gayesiyle düzenlediği «Hamamî Zade İsmail Dede Efendi Konseri»ni takip eden eski Kültür Bakanı Talât Halman'ın şu sözü çok manalıdır :

«Müziğimiz, İtrî ve Dede Efendi, uğruna başkanlık koltuğundan düşmeğe değer.» Daha sonra klâsik koro yöneticisi Dr. Atlığ'ı tebrik eden Halman, müzisyenlere; kendi müziğimize sahip çıkmalarını ve Türkiye'de «zerresel», olmaktan öte ye gidememiş bir müziğin temsilcilerine karşı verilen savaştan, mutlaka galip çıkılacağını söylemiştir.

Olagelen tartışma havasını biz mutlu bir başlangıç kabul edeceğiz. Hiç olmazsa Türk çocuğu İtrî'nin, Dede Efendi'nin ismini öğrenmiş olmaktadır! Kendi milletinden yetişenler arasın da da dehâların, hem de müzik dehâlarının bulunduğunu görmektedir.

Talât Halman'ın ve mâziye yeni yeni, başka gözle bakmaya başlayan aydının bu millî jestini de, birikmiş olan millî potansiyelin tabii bir ifadesi sayarız.



— Asırlık medeniyetlerin birkaç köksüz tarafından suçlanmasında boy hedefi haline getirilen Buhârî zâde Mustafa İtrî Efendi



Talat Hâzman

— Yaptığı büyük hatalara rağmen, bir kültür, medeniyet ve zihniyet savaşında millet tarafını tuttuğu için tebrik ediyoruz.

VATANIMIZI

(Baştarafı Sayfa 9'da)

rak varolmasını istemeyen beynelmilel kuvvetler ve onların yerli uşakları olan masonlar ve komünistler, memleketimizi bir harp meydanına çevirmek ve topraklarımız üzerinde irili ufaklı bir sürü devletçik meydana getirmek çabasına yönelmişlerdir. Millî ve tarihî şuurdan yoksun, gelecek tehlikeleri yakından görebilmek kabiliyetinden mahrum kimseler ve kitleler üzerinde meydana getirilen bu menfi hava, halkımız arasındaki fikrî ve siyasî cereyanları, endişe ve emelleri yakından görüp bilen bizleri derinden yaralamaktadır. Hele millî hislerin, ümitlerin ve heyecanların alabildiğine törpülenip yıkılmasına imkân verildiği böyle bir dönemde, memleketi yıkacak ne hâlinde plânların hem de kolaylıkla tezgâhlanmakta oluşu, devletin geleceğiyle kaygılı vatanseverler için bir ölüm olmaktadır.

Kardeş Pakistan'ın uğratıldığı içler acısı durum, Ortadoğu'nun karanlık ve netâmeli manzarası, beynelmilel emellerin üzerimize doğru tefsif edildiği böyle bir dönemde, bize gereken dersli verimlidir. Hükümetin, siyasî kuruluşların, sivil ve asker bütün aydınların, dikkatlerini bu noktada toplayıp yarınlarımızı garanti altına alacak millî tedbirlere yönelmeleri, vatanseverliğin bir emri ve bir gereğidir. Milletimiz, Allah'ın bir lûtfu olan hissi selimiyle zaten düşmanlarını ve onların oyunlarının neler olabileceğini teşhis etmiştir ve mesul şahısların da bu teşhise yaklaşımlarını ve katılmalarını beklemektedir.

Bu bakımdan ve hem de âcilen siyasî, sosyal, iktisadî, moral ve kültürel tedbirlere şiddetle ihtiyaç vardır. Aynı tarihin ve kültürün, aynı ide al ve menfaatin, aynı ızdırıp ve ümidin yoğurduğu Anadolu insanını, bu his ve duyguların gelişmesini sağlayacak bir siyasî ve kültürel ortama kavuşturmak, başta gelen bir vazifedir. Örf ve âdet gibi, kültürel farklılıklar gibi, toplumun vicdanında derinden tesirleri olan vâkıalar, zaruretleriyle kabullenilmeli ve bu mevzularda milleti yaralayan, küstüren ve onu bizlerden uzaklaştıran icraatlardan şiddetle kaçınılmalıdır. Millet fertleri, yıkıcı, mesuliyetsiz, art niyetli neşriyat ve propagandaya muhatap olmak tan kurtarılmalıdır. Milletten, his, duygu, heyecan, arzu ve inanç bakımından kopmuş köksüz bir azınlığa değil, bizzat milletin kendisine kulak verilmelidir. Millet, anti militarist sözde barışçı bir takım propagandanın kurbanı yapılmaktan kurtarılmalı, beynelmilel düşmanlarımız ve onların oyunları mevzuunda şuurlu, dikkatli bir bilgiye sahip kılınmalıdır. Milletimiz, asrımızın bir zarureti olan «topyekûn harp» anlayışının gerektirdiği bir kültür ve mesuliyet ortamında yetiştirilmelidir. Fert, kendisinin millî müdâfadan ve memleketin geleceğinden sorumlu olduğunu hisseden bir duygu yüceliğinde bulunmalıdır. Bunlar da, öyle parlak nutuklarla, göstermelik tesis ve icraatlarla temin edilecek hususlar değildir. Milletin ideallerinin önderliğinde ve bu ideallerin resmîleşmiş ve müesseseleşmiş huzur dolu vasatında alınacak tedbirler ancak, gerçek tedbir niteliğinde olacaktır.

Milletin arzusu budur. Tarihin, millet ideolojisinin, stratejik mevkimizin ve millî emellerimizin, hükümetlere ve aydınlara yüklediği mu kaddes görev de bundan başkası değildir.

- (1) Yunan Propagandası Shf. 29 Dimitri Kit-sikis.
- (2) Tarih Konuşuyor. Cilt: 2, Sayı: 8 Eylül 1964
- (3) Batı Trakya Faciası. A. Aydın.
- (4) 24 Nisan 1968 tarihli Zartang gazetesinden naklen Yeni Gazete 10 Mayıs 1968.
- (5) Ulus 3 Kasım 1968.
- (6) Yeni Gazete 10 Mayıs 1968.
- (7) Yeni İstanbul, 27 Aralık 1971.
- (8) La Nation Kurde et son Evolution Sociale, Shf. 10-11.
- (9) İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye. Vesika No: 464.
- (10) Aynı kaynak. Vesika No: 33.
- (11) The Kurds. H. Arfa Shf. 101.
- (12) Kürdistan Dosyası. H. Turgut.
- (13) 21.12.1971 Tarihli gazeteler.
- (14) Yeni İstanbul. 25 Aralık 1971.

Millî Mücadele Şairi Akif'in Sesinde Buhranlarımız

sanat
ve
edebiyat

Millî ahlakımız da darbelenmişti. Ve bu darbe belimizi kıran darbe-lerden biri olmuştu. Halbuki ahlakımız milletimizin en mühim ve temel direklerinden idi.

Oyuncak sanmayın! Ahlak, millî, ruh-u millîdir;

Onun iflâsı, en korkunç ölümdür; mevt-i küllîdir.

Fakat her türlü ahlak dışı düşünce ve zihniyet teşvik edildi, millet düşünemez hale getirildi. Millî ahlak kırılan ve onun hayat bahşeden disiplininden uzaklaştırılan milletimiz, şahsiyetliliğin batağında boğulmakla yüz yüze gitti. Halbuki bizi kurtaracak ve yüceltecek olan şey, ahlakî millî varlığımız, ahlak, ruh ve kültürümüzü. Millî varlığımızı kaybedenler her şeylerini yitirirlerdi. Bu hususu çok iyi bilen düşmanlarımız, zihin ve ruh yapımızı öldürmek, tarihi bağlarımızı koparmak ve bizi köksüz bir yaratık haline getirmek istediler. Fakat tarihi yüceltiğimize buna fırsat vermemiştir, vermeyecektir.

Âkif, gayri millî unsurların, ahlakımız üzerinde yaptığı yıkımların neticelerini şöyle anlatır:

Haya sıyrılmış inmiş, öyle yüzüstü- lük ki, her yerde

Ne çirkin yüzler örtermiş, meğer bir incekik perde

Vefa yok, hde hürmet hiç, emanet lâfzı bî medlûl

Yalan rayiç, hiyanet mültezem, her yerde hak meçhûl

Kiminin fıtratı âzâde haya kaydından

Kiminin iffeti ikbaline etten kalkan

O kumarbaz, bu haramı, şuna dersin ayyaş

Sonra mecmûu müzevvir, müte- basbîs kallâs,

Kendi millî ahlakımız yerine Avrupa'nın hristiyan ahlakı taklide çalışılıyordu. Halbuki her milletin ahlakı, kendi bünyesinden, kendi ide olijisinden çıkmıştır. Bunun için ahlak anlayışları, töreleri hep ayrıdır. Buna rağmen hristiyan allâkı ile kendi üstün ahlakımız karıştırılmak istenmiş ve karıştırılmıştır.

Bunun neticesindedir ki, milleti- mizin çocukları, binbir güçlükte bul dukları üçbeş kuruşu, düşmanlarını zın hazırladığı bataklıkta harcama- ya itilmiş ve böylece, millî ahlakı- mız da sarsıldıkça sarsılmıştır:

Cebinde gördü mü üç tane çil kuruş nazım,

Tokathyan'da satar mutlaka, gi- der de çalım.

Eğer dolandırabilmişse istenen parayı;

Görür mahalleli tâ karnavalda maskarayı!

Beyoğlu'nun o mülevves muhit-i fâhişine

Dalar gider, takılıp bir sefilenin nesine.

Bu, millet bünyesini darbeleyen gidiş, gidiyor gidiyor. kendini inkâ- ra kadar varıyor. Bataklıkta düşürü- lenler sonunda kendi değerlerine düşman oluyor. İdeallerini küçük ve

hakir görmeye başlıyor.

«Haya, edep» gibi sözler rüsum-u fâsidedir;

Vatanla aile, hattâ, kuyud-u zâidedir.»

Diyor da hepsine birden kuduzca saldırıyor...

«Ayıp değil mi» demişsin. Acep kim aldırıyor!

Namaz, oruç gibi şeylerle yok alış veriş;

Mukaddesat ile eğlenmek en birinci işi.

Fransızın nesi var? Fuhşu, bir de ilhadı

Kapışt bunları yirminci asrın evlâdı.

Ya Alman'ın nesi var zevki okşayan? Bırası;

Unuttu ayrılmı, ma'tuha döndü kahrolası.

Ahlakımıza vurulan darbeler, aile hayatımızı da etkilemişti. Geçimsiz- likler, huzursuzluklar, mesut olama- yıplar ve boşanmalar, alievi buhra- nımızın neticeleri oluyordu. Birçok kadın dul ve himayesiz, birçok çocuk öksüz ve yetim, kimsesiz kalmış- tı.

Ayrılık faslı da var sonra bunun, mahkemede;

Ne kadınlar, ne sefalet doğuran- lar görürüz;

İşte binlerce çocuk, hem baba sağ, hem öksüz!

Kocasından boşanan bir sirtü biçâre karı,

O kopan rabitanın, darmadağın yavruları.

Millet bünyesinin temel unsuru o- lan aile; bir taraftan ahlakî değer- leri koparılarak yıkılmak istenir- ken, bir taraftan da iktisadî buhra- nın girdabında açlığa ve sefalete terk ediliyordu. Tanzimat fermanın- dan sonra ekonomik krizler başla- mıştı. Ticarî ve iktisadî sahalara er- menî, Rum ve Yahudi azınlıkları hâ kim olmuştu. İhtikârî, karaborsacı- lık ve faizle servetimizi gayri millî ve gayrimişru hale getiriyorlardı. Alınteriyle, el emeğiyle kazanılan servet kaçırılıyordu. Fakirlik ve se- fillik milletin iliklerine kadar işle- mişti.

Muhtekir kafilesiymiş, ne edep vlr ne haya

Aç sefil inleyerek can veredursun dünya

Çalışan millettî, kazanan ise ikti- sat hayatımızı ellerine geçirmiş bu- lunan üç beş çapulcu oluyordu. Zen ginliklerimizden istifade imkânı da kaldırılmıştı. Bir zamanlar hazine al- tınla dolu iken şimdi kara kuruşa muhtaçtık. Mağlubiyetlerden zaten belimizi doğrultamazken; hainlerin iktisadî oyunlarıyla daha çok kırıl- mıştık. Sefalet, memleketin her böl- gesinde müşahade edilebiliyordu:

Hanüman yoksulu binlerce sefi- lan-ı beşer;

Sesi dinmiş yuvalar, hâke serilmiş evler;

Zulmetin yer yer içinden kopan mezheleler

Evi sırtında, sokaklarda gezen aileler...

Daha başka ve güzel ifadeyle: Yarılıp sanki zemin uğrayıvermiş,

yer yer.

Bir sefil ordu ki efradı: bütün aileler.

Hepsi aç bir paralar yok, kadın, erkek çıplak

Sokağın ortası ev, kaldırımın sırtı yatak

Yalın ayak, baş açık, bir paçavra sırtında

Bu tamtakır adanın tamtakır muhitinde

Acından ölmeye mahkum zaval- ırları...

Milletimiz öz vatanında aç ve pe- rişan, inliyordu. Halbuki asırlarca bu toprakları, kan dökerek can ve- rerek korumuş vatan yapmıştı. Ne varki şimdi bu vatanda sokaklarda gecelemeğe, kaldırımlarda hayat sür- meğe evsiz, barksız, aç ve himaye- siz kalmaya mahkûm edilmişti. Ser- vetini soyan hainlere, millî değerleri ni tahkir edenlere, kültürünü yiti- renlere, ahlakını darbeleyenlere, «dur» diyecek hâmleri bekliyordu.

İ. Cihan Harbî patlak verdi. Yu- goslavya'daki kü;ük bir suikast ola- yı vesile edildi Savaş kızıştı. Fakat beynelmîlel asırlık düşmanlarımızın gayesi, devletimizi ve milletimizi yık- mak idi. Uzun zamandan beri, ide- olojik taarruzlarla boğucu bir buna- lıma sokmuşlardı memleketi. Bütçe tam takırdı. Buna rağmen, içimizde ki ajanlar bizi de savaşa soktular. Zaten silahlı kuvvetlerimiz de büyük bir buhranla iç içe bulunuyordu. Mil- let, buhran içinde oluncu ordusu da aynı buhrana maruz kaldı. Çünkü ordu millettten çıkmıştı «Üniformalı millete» diye ifade edilirdi:

Ordu mādâma ki efradını millet- ten alır

Milletin keşmekeşinden nasıl azâde kalır

Öyledir memleketin hâfî düzel- mezse eğer

Kışlalar evlere, asker de ahaliye döner

Durmasın sonra kazan kaldıra- dursun ordu

Düşmanın safları çiğner bu mu- kaddes yurdu.

Nasıl milletin müesseseleri de- nere edildiyse, ordumuzun da disipli- nin bozan, onu asıl vazifesinden dön- dürmeğe çalışan ajanlara mani olu- namıyordu. Balkan çetecilerinin, Sırp, Bulgar ve Yunan itlerinin, içi- ne sızdığı ordu, kendi öz diyarını ya- bancılar parçalatan bir gafletin içe- risinde bulunuyordu.

Yapan da kim adı Osmanlı, ruhu Yunanlı

Bu işte en mütehassis bölük öölük kanlı

Mukaddes orduyu teyid eden bu zgınlar

Saçıp savurdular etrafa öyle yangınlar

Ki uğradıkları yerlerde tütmüyor ocak...

Adı Osmanlı, ruhu Osmanlıya ve millete düşmanlıkla dolu olan ajan- lar, ordumuzu bozguna uğrattılar ve istismar ettiler. Balkan harplerin- den evvel. Balkanlardaki en sağlam ve disiplinli 120 tabur askerimizin —hiç bir tehlike yoktur diye— ter- his edilmesi, bilâhare Bulgar'ın Yu-

nan'ın Edirne'ye kadar topraklarımızı işgal etmesi, hep ruhu ajanlıkla ve düşmanlıkla dolu olan hainlerin iha- netleri neticesinde olmuştu. İ. Cihan Harbinde, birçok cepheelerde, cephe gerisinde hazırlanan oyunlar, askeri mizi kırdı ve mağlup etti.

Buhranlar, düşmanlarımızın ideolo- jik taarruzlarıyla önce siyasî sonra kültürel, ahlakî, iktisadî ve askeri veche kazanmıştı. Âkif, hayatı boyun- ca, milletimizin buhranlarını dîle getirmiş, milleti uyarmak için çırpın- mıştır. Millete ümid vermiştir. Mil- letin karabahtına, kara günlerine göz yaşı dökmüş, fakat ümidini kay- betmemiştir.

Feryadımı artık boğarak na'sımı tuttum

Bin parça edip şî'rime gömdüm de bıraktım

Seller gibi vâdiyi eninim saracak- ken,

Hiç çağlamadan, gizli inen yaş gibi aktım.

diye sessiz ağlamış, ama ümitsizliğe düşmemiştir:

Düşer mi tek taşı, sandın harim-i nâmusun

Meğer ki harbe giren son nefer şehid olsun.

Sonra coşarak, haykırmıştır:

Değil mi cephemizin sinesinde iman bir;

Sevinme bir, acı bir, gaye aynı vicdan bir;

Değil mi sinede birdir vuran yürek.. Yılmaz;

Cihan yıkılsa, emin ol, bu cephe sarsılmaz!

Bulgar'ın, Yunan'ın kahpe süngü- leriyle can veren. sakalından sürük- lenen, karınları değilen, göğüsleri kesilen şehidlere. ye'sini sîlkerek. bütün azmini toplayarak şöyle sesle- niyordu:

Biz almasak bile â'dâdan intika mınızı

Hüdâ ki defter-i ebrara yazdı nâmınızı

Günün birinde şu dağlardan indirir elbet

O intikamı alır kanlı canlı bir millet.

Buhran, şairimiz, Millî Mücadele Şairimiz Âkif'i, 35 sene evvel kay- betmiştik Allah rahmet eylesin.

O'nun feryadında bulunduğu buh- ranlarımız bugün de dinmemiştir. Düşmanlarımız yine aynı ihanetleri- le milletimizin karşısında. Bugün de buhran şairlerine millî mücadele şa- irlerine muhtacdır. Bu millet. her de- virde olduğu gibi gerçek sahipleri- ni seçecek, derdini ve hayat müca- delesini sanatlaştıran, şairleri, sanat- kârları yetiştirecektir.

«SON»

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Mücadele Birliğinin Çağrısı Devam Edecek

31

(Begeç Sayıdan Devam)

Bugün Beynelmîlel Sionizmin ve Beynelmîlel Hristiyanlığın maskeli ve maskesiz ajanları milletimizin kültür, Siyaset, iktisat hayatını kontrol etmekte ve altını almışlardır. Türkiye'de buhranın sebebi olan gayri millî sistemin arkasına saklanan gerçek emperyalistler, milletin her uyanışını durdurmak istemektedir. Durdurma güçleri yetmeyince de milletin uyanış hareketini hedefinden saptırmak istemektedirler. Her Millî harekete iç harp sloganı GERİCİLİK damgasını yapıştırdıkları gibi, millete kurtuluş yolu olarak da sosyalizmi göstermektedirler. Şurası kati bir gerçektir ki sosyalizm de kapitalizm gibi gayri millî ve gayri insanî bir sistemdir ve Beynelmîlel Sionizmin maşasıdır.

BEYNELMİLEL MİLLET DÜŞMANLARININ HEDEFLERİ VE MÜCADELE USULLERİ:

Milletimizin asırlık düşmanı Beynelmîlel Sionizm ve Beynelmîlel Hristiyanlık cihanşümul bir gayeye sahiptir.

Beynelmîlel Sionizm, bütün dünya milletlerinin esirleştiği ve Yahudiliğin hakim olduğu bir DÜNYA DİKTATÖRLÜĞÜ kurmak için asırlardan beri çalışmaktadır.

Beynelmîlel Hristiyanlık bütün dünya milletlerinin ruhbanlar tarafından idare edileceği bir cihan devleti kurmak gayesindedir. Bu maksatla, Beynelmîlel Sionizm ve Beynelmîlel Hristiyanlık milletlerin din, ahlak, örf ve devletlerini içten ve gizlice, en alçakça usullerle yıkmayı kendine rehber edinmiştir.

Beynelmîlel Sionizm bu gayesine varmak için Kapitalizm ve Komünizm gibi içtimai ve siyasi sistemleri bulmuş ve kullanmaktadır. Beynelmîlel Sionizmin emrindeki komünizm bugün Türkiye'de öğrenci, subay gibi milletimizin ümidi münevver zümresini kendi gayelerine kazanmaya çalışmaktadır.

Maksatları, milletin kendi evlâtları içinden seçip ayırdığı bir grup insana kargaşalık çıkartmak ve bunlardan istifade ederek ihtilâle iş başına gelecek bir diktatörlüğü kurmaktır. Beyinleri ve kalpleri gayri millî ideoloji ile doldurulan komünist ihtilâlciler kendi milletlerini bir iç harbin içine atarlar. Ve bunu temin için de milletin münevverlerinden istifadeye çalışırlar.

Eğer komünizmin mücadele prensipleri bilinmezse, milletin ayakta kalması mümkün değildir. Bu temel ler şunlardır:

1— Komünizm, bir ideolojik tecavüzdür.

2 — Komünizm, tecavüzlerinde hiçbir hudut tanımaz.

3— Komünizm, tahrikleri, tecavüzleri ve ihtilâl hareketlerini, disiplinli, bilgili ve tecavüz tekniginde sanatkâr hale gelmiş bir parti tarafından yürütür.

Bu temeller iyice bilinmedikten sonra millet düşmanları ile mücadele etmek imkânı yoktur. Her millet evlâdı, milleti yok etmeye yönelen tecavüz hareketlerinin yukarıda saydığımız prensipleri üzerinde ciddiyle düşünmelidir.

MİLLET DÜŞMANLARININ TECAVÜZLERİ KARŞISINDA MİLLETE VE MİLLETE BAĞLI TEŞKİLATLARA DÜŞEN TEMEL VAZİFE NEDİR?

Şerefli Millet Evlâdı,

Vazifelerimiz milletin, millet düşmanları arasında devam eden mücadelenin ilmi bir şekilde incelenmesinden çıkarılmalıdır.

Mücadelemizin gerektirdiği vazifelerimiz şunlardır:

1— Millet düşmanlarının ideolojik tecavüzleri karşısında milletin yaşayabilmesinin tek şartı bütün millet evlâtlarının ve millete bağlı teşkilatların vazifesi asırlardır yaşayan millet ideolojisi etrafında demirden bir cephe kurmaktır. Millet ideolojisi, milletin iman, kültür, ahlak ve töresinden fıskıran ve bu temellerin ilmi bir tarzda incelenmesinden doğan ideoloji olacaktır. İşte bu millî ideoloji Hakka dayanacak, eşyanın ve insan yapısının kanunlarına uygun olacaktır. Milletin, millet düşmanları arasında yapılan mücadele, Hakka dayandığı için millet tarafından kazanılacaktır.

2— Millete zafer, şeref getirecek ve buhrandan kurtaracak mücadele ancak, milleti, millet düşmanlarını ve bunların plânlarını bilen, millet ideolojisini şuurla kavrayan bir kadronun rehberliğinde yapılacaktır. Rehbersiz, günlük his ve heyecanlara dayanan, sadece tecavüzlere cevap vermekle iktifa eden bir mücadele anlayışı yalnız mağlubiyeti hazırlar.

3— Mücadele bir grubun, bir zümrenin mücadeleleriyle değil; bütün bir milletin mücadeleye iştirak etmesiyle kazanılabilir.

Bunun temel şartı millet mücadelesine rehberlik yapacak millet evlâtlarının kadrolaşması ve milletin bu kadro etrafında demokratik yollarla teşkilatlanmasıdır. Bu mücadele yolları haricinde mücadele usulleri haysal olup, mağlubiyet sebebidir.

Ey Millet Evlâdı,

Millete zafer vadeden millet mücadelesi şu vasıfları taşır:

- 1— Anti - Sionist,
- 2— Anti - Komünist,
- 3— Anti - Kapitalist,
- 4— Millî değerlere bağlı,
- 5— İslâma saygılı olmaktır.

Bu karakterleri taşımayan mücadele, hiçbir şekilde millî değildir. Ve beynelmîlel millet düşmanlarının tuzaklarından birisidir.

Temelleri ve karakteri sayılan mücadele, MİLLET MÜCADELESİ'dir. Bu mücadele anlayışının doğruluğu, MÜCADELE BİRLİĞİ'nin iki sene beri yaptığı mücadele tecrübeleriyle sabittir. Büyük şehirlerimizde ve üniversite muhitlerimizde katli zaferi temin eden mücadele, bütün bir vatan sathında millet düşmanlarının mağlubiyetiyle sonuçlanacaktır.

Vatanımızda da bu mesut neticenin gerçekleşmesi için, bütün millet evlâtları, millet ideolojisinin rehberliğinde ve mücadelede birleşiniz!

Yaşasın Millet!

Yaşasın Millî kültürün, millî ahlakın, millî ekonominin kurucusu ve yaşatıcısı olan millî devlet!

Yaşasın Millet Mücadelesi!

Yaşasın Millet!

Kahrolsun Millet düşmanları!

MÜCADELE BİRLİĞİ GENEL MERKEZİ Başarılı Çarşısı - KONYA

Mücadele Birliği'nin ve onun sineinde topladığı, hayatını millet ve millet ideolojisi için fedâ etmiş fe ragat önderlerinin, vatanın karşılaştığı her ihanet hareketinde, milletin maruz bırakıldığı her parçalama hıyanetinde, devletin eşğine getirildiği bütün kundaklama hayasızlıklarında yüreğinden kopan feryat budur. Her biri, vatanın selamete ermesi için atılan bu çığlıkların son kelimeleri, demokratik mücadeleyi dile getirmiştir. Mücadele Birliği, milletin özlediği mutlu hayat düzeninin, gerçek kurtuluş döneminin ancak ve yalnızca demokratik mücadele ile gerçekleşeceğini haykırmıştır. Milletin mücadelesini, yanlış yollara saptırmak ve pür samimiyet ve vatan sevgisi ile mücadeleye katılmak isteyen millet evlâtlarını kurda kuşa yem yaptırmamak için cansiperâne bir gayreti sürdürmüştür. Kasden, millete yanlış hedefler gösterenleri gayri kanunî hareketlerle, millet mücadelesi ni sonu gelmez badirelere sürükleyenleri olanca şiddetiyle itham etmiştir.

Komünist çetelerin, topraklarımızda kızılca kıyameti kopardığı günlerde hâlâ sorumsuzca uyuyan mes-

ullerin vurdumduymazlığı karşısında sabırsızlıkla kıpırdanan ve için için kaynayan kitleler arasından, pis iştihasını tatmin için kurbanlar isteyen locaların boğazına, demokratik mücadele yumruğunu tıkamıştır. Sırf, çılgınlaşan atların çektiği arabaya binmiş, gözü dönmüş şövalyeler gibi, kafasını kayalara çarpmak üzere



hızla ilerleyen komünist harekete karşılık, bir aşırı sağ uçbesi çıkarmak gayesiyle, bütün mahfillerin giriştiği tahrik hareketlerini savuşturmak için ne yapmak gerekiyorsa yapmıştır. Eğer Mücadele Birliği'nin ve ona benzer sayısız mahdut bir kaç milliyetçi teşkilatın demokratik mücadele çağrısı olmasaydı, belki şimdi, sadece komünist harekete pretosto yapmak için pek çok millet evlâdının girişeceği faaliyet neticesinde hapisaneler masumlarla dolu olacaktı. Ve şunu kesin olarak söyleyelim ki; o zaman, mason localarının ve onların fikirleri ne yazıya geçiren bay Toker senin, en mesut günün olacaktı. Biliyoruz ki, sende, kitleleri tahrip edip, daha sonra da, onlardan kurbanlar seçme politikasının mülüm timsali bir kayınpederin pis zevkleri vardır. Ama işte Türkiye'de sizin de menhus niyetlerinizin engelleyen, gerçekten bu millete bağlı kadrolar yetişmiştir. ve şunu da biliyoruz ki, mason locaları ile beraber senin temsil ettiğin zihniyet, gelişen her millî kıpırdanışı, boy atmaya çalışan her uyanış hareketini daima suçlayacaktır. Bunu da normal karşıyoruz. Zira istikbalini, gayri millî bir sistemin yaşamasına bağlayanlar için, başka türlü bir hareket tarzı düşünülemez. Senin zihniyetin, Mücadele Birliği'nin temsil ettiği, milletin sırtından geçinen bütün sülükleri bir kenara atma ve vatanı boy salan bütün zararlı bitkileri yok etme hareketini hiç bir türlü benimseyemeyecektir. Buna, eşyanın kanuniyeti imkân vermez. Siz, milletin mücadelesine hep çamur atacaksınız. Fakat attığınız çamur onun ulviyetine ulaşamayacak ve sizin suratınıza dönecektir.

Daha devam edeceğiz bay Toker, hesabınız henüz bitmedi.

(Devamı Var)

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

26
ARALIK

PAZAR

27
ARALIK

PAZARTESİ

28
ARALIK

SALI

29
ARALIK

ÇARŞAMBA

Harp Sanayimiz

Dünya milletleri, hergün artan bir hızla, silahlanmaya doğru gitmekte ve dünyanın en modern silahlarına sahip olmak için çalışmaktadırlar. Silahlanma hareketinde, milletlerin hedefi, millî harp sanayiini kurmaktır. Bu hem güçlü ve kem gözlerden korunmanın hem de yabancı istilâları önlemenin temel şartıdır.

Türkiye de dünyanın gerçek lerinden bigane olamaz. Ağır sanayi ve harp sanayiini kurmak büyük bir zaruret olmuştur. Bunun için Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur, «Kendi uçağını kendin yap» kampanyasını açmış ve Türk milletinin yakın alâka ve desteğini görmüştür. Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı hakkında 1972 yılında uçak yapımına başlanacağını söyleyen Batur, şu bilgileri vermiştir. «Vakfın maddî varlığı, bağışlar ve kanunî gelirlerle 120 milyon liraya ulaşmıştır. 1972 den itibaren yıllık gelirlerin 150 milyon liranın üzerinde olacağı tesbit edilmiştir. Böylece 5 yıllık bir süre sonunda 1 milyar lira civarında bir ödenmiş sermayeye sahip olacağımız söylenebilir.» Türk milleti kendisine hizmet edecekleri daima hayırla anacaktır.

Ajan Yuvaları

Beynelmilel Yahudiliğin ön karakolu vazifesini gören masonluk, milletimizin servetini sömürmekte, ahlâkımızı dejenere etmekte ve siyasî hayatımız üzerinde tröst kurmuş bulunmaktadır. Yahudiliğin dünya imparatorluğunun kör ve sadık maşalarından olarak bu sunî Yahudiler, ihanetlerini aralıksız sürdürmektedirler.

Her türlü gizli ve beynelmîl, kökü dışarıda cemiyetin kurulması ve faaliyet göstermesi yasak iken, bu yasak mason cemiyetleri tarafından ihlâl edilmektedir.

Bütçe karma komisyonunda İçişleri Bakanlığı bütçesinin görüşülmesi sırasında konuşan milletvekillerinden Hüsamettin Akmumcu masonluğun müesseselerimiz üzerindeki yıkıcı tesirlerini anlatmış ve şöyle demiştir. «...Masonluk, komünizme zemin teşkil etmektedir. ODTÜ. de rektörlük yapan kart bir mason, üniversite içinde Nazım Hikmet kögesinin açılmasına müsahha etmiştir.»

Diğer taraftan DP milletvekillerinden Sami Aslan mason localarının kapatılması için İçişleri Bakanlığına başvurmuş «Zararları yoktur, gizli değildirler» cevabını almıştır.



Seul'deki Yangın

Güney Kore'nin başkenti Seul'de, şehrin en büyük otellerinden biri olan 22 katlı Tayonkak otelinde büyük bir yangın çıkmış, yangın sonunda otel tamamen yandığı gibi 157 kişi ölmüş, bir o kadar insan da yaralı olarak hastahaneye kaldırılmıştır.

Enkaz altından çıkarılan cesetlerin kimlikleri tesbit edildiğinde, Seul'deki Türk Askerî Ataşesinin de yananlar arasında olduğu anlaşılmıştır. Bu yücelçilik yetkililerine göre, Askerî Ataşe Albay Fazıl Yüz başoğlu otele bir randevu için gitmiş ve yangın esnasında dışarıya çıkmağa muvafak olamamıştır.

Dünya Katliamı

Dünya milletlerini bir sürü haline getirmede ve yoketmede Yahudiliğin kullandığı iğrenç silahlardan birisi de sekstir. Yahudi Freud'le birlikte ortaya atılan herşeyin cinsiyetin bir tezahürü olduğu tezi geniş ve yaygın propaganda vasıtalarıyla insanlığın beynine işlenmiş ve netice itibariyle insanlık için tehlikeli çok kötü sonuçlar doğmuştur.

Dünya Sağlık Teşkilâtı (WHO) uzmanları tarafından Upsala'da (İsveç) yapılan bir araştırmada üniversitenin birinci sınıfındaki öğrencilerin onda birinin bir yıl içinde frengiye yakalandıkları görülmüş, hazırlanan raporda zührevî hastalıkların ırk, sınıf ve iktisadî durum farkı gözetmeden büyük bir hızla dünyayı sardığı belirtilmiştir.

Şunu bilmek lazımdır ki, bu netice Judeo-Grek menşeli kültürün tabii bir meyvesidir.

Biz Hâlâ Dostuz «!»

İnönü vasıtasıyla Türk-Yunan dostluğunun (!) yeniden temellerini atmaya çalıştığımız şu günlerde, Rumlar «Enosis» diye avaz avaz bağırmaktadırlar.

Grivas köpeğinden sonra, onun çömezleri Kıbrıs - Rum Öğrenci Birliği mensupları da, «Enosis kampanyası» adı altında harekete geçmiştir. Kıbrıs-Rum Öğrenci Birliği'nin «Enosis değişmez hedefimizdir» başlığını taşıyan broşüründe şunlardan bahsedilmektedir: «Kıbrıs'ın Yunanistan'a birleştirilmesi millî bir ihtiyaçtır... Millî sebepler dolayısıyla, Enosis'i gerçekleştirmeye çalışmalıyız. Ekonomik, siyasî ve diğer çıkarların feda edilmesi gerekiyorsa, Enosis uğrunda onlarda feda edilmelidir.»

Hâlâ Türk - Yunan dostluğu mu?

REKTÖRLER

Millî Eğitim Bütçesi Komisyonunda üniversite rektörlerinden bir kısmı ilgi çekici konuşmalar yaptılar. Erzurum Üniversitesi Rektörü Prof. Kemal Bıyıkoglu, «Üniversitemizde aşırı cereyanların kök sahp gelişmelerine asla müsamaha edilmemiştir. Gerekli tedbirler zamanında alınmıştır. Aldığımız bu tedbirler sebebiyle bizi, faşistlikle, nazilikle suçlayanlar olmuştur... Dine, örf ve geleneklerimize olan bağlılığımızı da kınayanlar, bizi gericilikle suçlayanlar çıkmıştır. Bu ithamları aynen kendilerine iade etmişizdir. Bizim dinimize, örf ve geleneklerimize büyük saygımız vardır. Türk ve Müslüman olmaktan şeref duyarız. Kafatasçı değil. Türk milliyetçisiyiz» demiş, ODTÜ. Rektörü Erensü ise üniversite hakkında sorulan bir soruyu şöyle cevaplandırmıştır :

«ODTÜ. geçmişte, bu anarşik olayların çörelendiği, hazırlanmış bir yer olmuştur. Fiziksel imkan gerçekten geniştir. Askerî bir ifade kullanayım: burada rahat bir manevra yapılabilir. Çin Seddi gibi bir duvarla çevirseniz, ışıksandırmanız, gene de bu geniş sahayı tam kontrol altına alamazsınız... Sorumlular dikkat etmezse, muhiti ve şartları serbest bırakırsa, azgın şekilde muzır cereyanlar gelişebilir.»

İlgililerin ağzından bu tarz ifadeleri duymak sevindiricidir. Temennimiz bütün mes'ullere örnek olmasıdır.



KİME HİZMET ETTİ?

Polis Emeklileri Derneğince Şişhane'deki Neve Şalom Sinagogunda Samuel İzisel adlı Yahudi anılmıştır. Samuel İzisel'in özelliği Serez Hakimi iken Hareket Ordusuyla birlikte İstanbul'a gelmesi ve Fatih Camiine kurşun sıkmasıdır.

Samuel Efendi Siyasî ve Adli Şube Müdürlüğünde bulunmuş 1947 yılına kadar Türk polis teşkilâtında çalışmış, daha sonra Ankara polis Kolejinde Usul ve Ceza Hukuku ile Fransızca hocalığı yapmış, Türk Gizli Polis Teşkilâtında da önemli vazifeler almıştır.

En mahrem devlet daireleri, Yahudi casuslarına böylece açılır da devlet hâlâ ayakta kalabilir mi? Bilmiyoruz, şimdi de siyasî polis, istihbarat teşkilâtı ve bunlar gibi devlet güvenliğini ilgilendiren makamlarda Samuel efendiler yahut ta onların kuyrukları var mıdır? Olmaması temenni edilir. Ama...

30

ARALIK

● PERŞEMBE

31

ARALIK

● CUMA

1

OCAK

● CUMARTESİ

BİR OLAY**BİR YORUM**

Tehlikeli Manevra

Bulgarlar, Türkiye sınırına 7 kilometre mesafedeki geniş bir alanda askeri tatbikat yapmaktadırlar. 43 kilometrelik alanda yapılan tatbikat sebebiyle, Almanya'dan dönen Türk işçi kafileleri, Avrupa kara yolu trafiğe kapatıldığından, Bulgaristan'da uzun müddet bekletilmişlerdir.

Rusya da Çekoslovak'yayı işgal etmeden önce Çekoslovak sınırında askeri bir tatbikat yapmıştı. Sonra da haince saldırmıştı. Bunu bitenler ve Rusya'nın tarihî emellerini unutmayanlar, Rusya'nın en çok güvendiği peyki Bulgaristan'da böyle tatbikatların olmasını, istikbal için manidar karşılayacaklardır.

Para Babaları

Vatikan (Papalık) İtalya'da eski nüfuzunu kaybetmeye başlamasına, siyasi alanda sesini az duyurmasına rağmen, mali tröstleriyle gene İtalya'nın en büyük sermayesine sahiptir. Fabrika, bina ve çeşitli yatırımlardaki hisselerini satmakla beraber, servetinden pek birşey kaybetmemiştir. Vatikan'ın maddî imkânları çok geniştir.

Papalıkla - Yahudilik aralarındaki tarihî düşmanlıkları kaldırmışlar, dost olmuşlardır.

Şimdi Londra'daki «Morgan Trust» ve Fransa'daki «Société Generale» Yahudi şirketleri Vatikan'ın mali danışmanı olarak sermayesini istedikleri şekilde işletmektedirler. Bugün için Vatikan dünyanın sayılı zenginlerinden. Kilise, Avrupa'daki dolar piyasasında önemli bir mevki elde etmiştir. Vatikan şimdi daha fazla hris tiyanlığın emellerini gerçekleştirmek için çalışacaktır.

CIA Şimbete Bağlı

Amerikan istihbarat teşkilatı CIA'nın, İsrail gizli servisi ile beraberce çalışmaları açıklanmıştır. Mısır'da bulunan bir Amerikan casusunun CIA'ya verdiği bilgilerin, aynı anda İsrail gizli servisine aktarıldığı anlaşılmıştır.

Sovyet «Novosti» ajansı tarafından verilen bu haberi yayınlayan «El Liva» adlı Beyrut gazetesi, Mısırlı casusun yayın evinin o sıradaki müdürü Mustafa Amin olduğunu ve bu şahsın halen «Amerika Birleşik Devletleri lehine casusluk» tan suçlu bulunarak 15 yıla hüküm giydiğini ve hapis yattığını açıklamaktadır.

ABD'nin can damarı olması lazım gelen CIA, İsrail ile ortak çalışmakla Yahudiliğin can damarı olduğunu anlatmaktadır. Böylece ABD, İsrail'e sadece silah yardımı değil, herşeyini vermeye hazır olduğunu göstermektedir.

Zulmü Gizleyen Kim

«New-York Times» gazetesinde verilen bir habere göre, Nixon'un Dışişleri Danışmanı Henry Kissinger, halen 750 Tl betli mültecinin bulunduğu İsveç'te çevrilen ve 75.000 dolara mal olan, Çin'in 1959 yılı Nisanında Tibet'i nasıl ele geçirdiğini ve komünist vahşetinin nasıl bir canavarlıkla uygulandığını anlatan filmin, Amerika'da gösterilmesini yasaklamıştır. Filmin adı, «Yitik Ükenin Adamı»dır.

Gerekçe olarak da, Nixon'un Pekin'e yapacağı ziyaretten önce Çin - Amerikan ilişkilerinin bulandırılmamasını göstermiştir. Aslında Yahudi H. Kissinger'in bu hareketinin manası, Beynelmilel Yahudiliğin Çin'i yedeğinde sürüklemek arzusunda görülmesidir.

Mahkûm Oldular

«Kızıl Pazar» adı ile tarihe geçecek olan, İstanbul'da komünist anarşi hareketlerinin başladığı Taksim hadisesinde ölen Ali Turgut Aykaç'ı öldürdüğü iddiasıyla yargılanan Ahmet Atalay 5. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 2,5 yıl hapse mahkûm edilmiştir.

Kendisini Halk Ozanı olarak takdim edip, halk adına, halk düşmanlığını körükleyen, Aşık Fermanî (Yusuf Altun), «Polis Türküsü» adlı plâkta; «Hükümetin güvenlik kuvvetlerini tahkir ve tezyif ettiği» iddiasıyla İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinde bir yıl, iki ay hapis cezasına çarptırılmıştır. Aynı suçtan sanık Disco-Fon Plak şirketi sahibi Ender Eskinat'a da bir yıl hapis cezası verilmiştir.

Öte yandan «Mao'nun Seçme Eserleri» adlı kitabını İngilizceden Türkçeye çeviren Abdullah Nefes 7,5 yıl hapse mahkûm olmuştur. Sanığın bu fiilî işlemle komünizm propagandası yaptığı anlaşılmıştır.

Kastro'nun Yalanı

Şili Kardinali Raúl Silva Henríquez, Fidel Castro'nun isteği üzerine, Küba'ya 10 bin cilt İncil göndereceğini açıklamıştır.

Kardinal, Castro'nun Şili'ye yaptığı ziyaret sırasında görüşmelerini, Castro'nun İncili inceledikten sonra bundan ülkesine 10 bin cilt gönderilmesini istediğini söylemiştir.

Biliyorsunuz, Castro çok yalancıdır. Amerika'yı da «Ben Amerika'ya düşman değilim» diye uyutmuştu. Fidel Castro İncil istemekle yeni plânlar mı kuruyor? Belki de Hristiyan olmuştur?

ÇAY MÜSTAHSİLİNE KIYMAYIN

Allah'ın lütfettiği imkânlarla bezenmiş bir ülkemiz var. İklim ve tabii zenginlikleri bakımından dünyanın, yerleşmeye en elverişli bir parçasında bulunuyoruz. Fakat elimizin altındaki zenginliklerden, ölümlümüzdeki imkânlardan istifade etmesini bilmeyecek kadar da, derin bir beceriksizlik içinde bulunduğumuz muhakkaktır.

Bu acı hükmü şunun için veriyoruz:

Tekel Bakanı Haydar Özalp, çay ürünü konusunda bir beyanat veriyor ve şöyle söylüyor: «Bir miktar kokulu ve iyi kaliteli çay ithal etmeyi düşünmüyoruz. Yurdumuzda harman yapıp yeni tip bir çay çıkartacağız.»

Memleketimizde elde edilen çayın, dünyanın en kaliteli çayı olduğunu ve bu ürünümüzün beklemekte olduğu, ihtimamı ve ihtiyaçlarını belirtmezden önce, bu tip beyanatların, memleket ekonomisine büyük zararlar verebileceğini hatırlatmadan geçemeyeceğiz. Çaylarımızın iyi kalitede olmadığını ve dışarıdan kokulu ve kaliteli çay ithal edeceğimizi söylemekle, çay ihraç etmekte olduğumuz memleketlere «bizim çayımızı almayın. Biz de başka ülkelerden alıyoruz. Siz de iyi çayı o ülkelerden alabilirsiniz» şeklinde bir vol göstermiş olmuyor muyuz, acaba?

Kaldı ki, dünyanın en kaliteli çayı memleketimizde, Rize'de elde edilmektedir.

Memleketimizde elde edilen çay, dünyanın en üstün çayıdır. Fakat, gereken ihtimam ve alaka gösterilmediğinden; imkânsızlıklardan ve ihmallerden dolayı yeterince istifade edememekteyiz.

Çay, bilhassa neme karşı, hassasiyeti fazla olan bir bitkidir. Bu bakımdan; yaş çay yaprağını depolama, işleme ve paketlenme işinde büyük bir itina ve dikkat gerekmektedir. Maalesef bunların hiçbirinin de, gereken ciddiyet ve hassasiyetle üzerinde durulmamaktadır. Yeteri kadar fabrikadan mahrum oluşumuz, paketlenme işleminin çay elde edilen yerlerin çok uzakta yapılması, çayımızın kalitesini büyük nisbette düşürdüğü gibi, binlerce ton çayımızın da denize dökülmesine sebep olmaktadır. Bu da, geçimini bu ürüne bağlayan binlerce aileyi müşkül durumda bırakmaktadır.

Çay müstahsilimizin, gazete sütunlarına kadar geçen şikâyetleri ve istekleri, mesul şahısların, bu konuda gereken hassasiyeti göstermedikleri kanaatini uyandırmaktadır.

Maalesef tabii zenginliklerimizden ve ürünlerimizden rasyonel bir şekilde istifade edilme yoluna hâlâ girilememiştir. Meyveciliğimizin milli meşrubat sanayi içinde değerlendirilmesi ve geliştirilmesi, milletimizin beklediği bir hususken; yabancı sermayenin, «Pepsi» ve «fruko» gibi içkilerle iktisadi bünyemizi sarsmakta devam ettiği, cidden üzüntü verecek bir husustur. Bunun içindir ki, bir taraftan binlerce ton sebze ve meyvemiz çürümeye terk edilir ve denize dökülürken; öbür taraftan dış piyasaları, düşmanımız olan devletler işgal etmektedir. Ve bunun için de ekonomik sıkıntılardan kurtulmamız bir türlü mümkün olmamaktadır.

Başlıca ihraç mallarımızdan olan tütünün de ekim alanının daraltılacağı, resmî ağızlarca ifade edilmektedir. Daha önce alınan bir karar gereğince haşhaş konusunda büyük bir aile yekûnunun tedirgin olduğu ve iktisaden sarsıntı geçirecekleri şüphesizdir.

İhracatımızın temel maddelerini teşkil eden ürünlerimizin, çeşitli bahanelerle ve ihmallerle heder edilmesi, affedilmez bir hata olacaktır.

Bu bakımdan devlet politikasında lüks harcamalara ve israflara kaçmamak, temel sınıf ve iktisadi kalkınmamıza yönelmek, zarurî tek çıkar yoldur. Bunun için de, zihinleri millî duygu ve endişelerin doldurması şarttır.

DİKKAT!

Millet Hayatının Kesin Karar Dönemlerinden Geçtiği Bir Yılın En Sağlam Raporunu ve Milli Dâvâlarımızın En İstetli Tahlilini, Yeniden Milli Mücadele'nin Hazırlanan İkinci Cildinde Bulacaksınız. Mutlaka Temin Ediniz.

Cildi: 90 Lira «45 Lirası Peşin» Cild Kapağı: 20 Lira

Adres: Babı Ali Cad. No. 50-4 CAGALOĞLU - İST.

basında ideolojiler kavgası



Bir Propagandanın Arkasında Gizlenen Hain Niyetler

Geride bıraktığımız senenin en acıklı dramı, hiç şüphesiz Pakistan Hint savaşıdır. Bütün dünyanın en kalabalık İslâm ülkesi bir kaç hafta içinde parçalanmış ve büyük badiyelerin eşliğine getirilmiştir. Türk basınında bu neticeyle ilgili olarak bir hayli yorum yapıldı. Savaşın sebepleri, Pakistan'ın parçalanışı ve netice leri üzerinde duruldu. Özellikle sol basın ta başından beri, Pakistan'ın parçalanmasının ta bil ve kaçınılmaz olduğunu ka bul ettirmeye çalıştı. Bunun birinci sebebi olarak Pakistan halkı arasındaki yapı farklılıklarını gösterdi. Doğu ile Batı arasında müşterek bir dil, din, ırk ve tarih birliğinin olmayışı, ikisinin ayrılması için kâfi bir sebepti. İkincisi ise Pakistan idaresinin, hususiyetle ordu mensubu Yahya Han'ın yanlış davranışlarıydı. Sol basına göre General Yahya Han, çam üstüne çam devirmiş, Pakistan'ın parçalanmasını hazırlamıştı. Sami Kohen'in bir makalesinde aynen şöyle deniliyor:

«Üstelik Yahya Han, son bir yıl içinde Doğu Pakistan'ın köpü gitmesine yol açan vahim hatalar yapmıştır. Herhalde Pakistan'da daha demokratik bir rejim hüküm sürseydi, bu dost ülke bugünkü haline düşmezdi. Eğer Yahya Han birçok ağızları susturmasaydı ve güttüğü politika hakkında muhaliflerinin düşüncelerine kulak kabartsaydı, belki de Hint-Pakistan savaşı ve bunun trajik sonucu da önlenmiş olurdu.» (Sami Kohen - Milliyet, 23.12.1971)

Gösterilen bu sebepler, acaba bu ülkenin parçalanmasını

ve düşmanları tarafından istila edilmesini normal gösterebilir mi? Bir kere Pakistan'ı işgal eden Hindistan'dır. Ancak Hindistan halkı arasında da büyük yapı farklılıkları vardır. 400'e yakın dil ve lehçe konuşulur. Üç ayrı büyük din yaşanır. Hint yarımadasındaki insanlar ayrı ayrı kültür ve tarih unsuru içinde bölge bölge dağılmış halde yaşarlar. Yanlı denilebilir ki Pakistan'ın parçalanmasının ve işgalinin sebebi yukarıda söylenenler olsaydı; değil Doğuyu işgal etmek, Hindistan çoktan parçalanmıştı.

Yahya Han'a gelince... Onun da bazı hataları olabilir. Fakat bu hatalar her halde Hindistan'ı Doğuya davet eden bir hata olmamıştır. Bu sebeplerin hiç bir ilmi ve mantıklı değeri yoktur. Çünkü ortada emperyalist arzuları kabarmış bir Hindistanla, asırlardır Hint Okyanusuna inme ye çalışan beynelmilel Komünizm vardır. Rusya ve Hindistan'ın ihanetleri nerede kaldı?

Pakistan'ı işgal eden Hindistan, onu da destekleyen Rusya değil midir?

Sol basın bu mesnetsiz iddiaları ortaya atmakla emperyalizmin kölesi olduğunu bir kere daha göstermiştir. Zira emperyalizmi kasten örtbas etmek ve emperyalistleri gizlemek onun usaklığını yapmaktır.

Sol basının bu tavrını normal karşılarıyoruz. Fakat esefle gördüğümüz bir nokta daha var. Millet'in itimat etmeye çalıştığı bazı gazetelerde de buna benzer iddialarda bulunulmuştur. Sağ basındaki bazı kalemler de Pakistan'ın mağ-

lubiyetini ve parçalanışını askeri idarelere bağlayıvermektedirler. Bizi üzen asıl hadise budur.

«Bu netice 14 yıllık iki mareşal devrinde alındı. Mareşal Eyüp Han ile Mareşal Yahya Han, bu ünlü ve her ikisi de Londra'nın en tanınmış askeri yüksek okulundan çıkmış şahsiyet, 14 sene içinde kocaman bir Asya imparatorluğunu par-

çalamayı başarmışlar ve birçok hayal ve ümitleri yok etmişlerdir.» (Tercüman 24.12.1971)

Bu cümlelerle sol basının ve emperyalizmin ortak cephesine düşülmüş olmuyor mu? Aynı makalenin bir başka yerinde de şöyle deniliyor:

«İyi bir asker, tanınmış bir kumandan ve kahraman olmak la iyi bir siyaset adamı da olunacağı hiç de muhakkak değil. Pakistan örneği birçok doğulu ülkelerdeki mareşal ve generallere acaba ibret dersi olur mu? Kim bilir.» (Tercüman 24.12.1971)

Birçok doğulu ülkelerdeki mareşal ve generallerden bahsedilirken, bunlara herhalde Türkiye de dahildir. Çünkü bu nokta hususen bugünkü siyasi yapımızı yakından ilgilendirir. Hem doğruyu söyleyip milletten yana çalışma iddiasında olmak, hem de solcuların ortak cephesinde, dolaylı yollardan da olsa orduya tarizlerde bulunmak akıl kârı bir iş değildir. Her şeye rağmen kana atırmızca bu ifadeler bir hata mahsulüdür ve âfisi yapılabaktır.

Yahya Han veya Eyüp Han formülü diye adlandırılan mesele uzun müddet komünistlerin ve hususiyetle sol basının bilmek bilmeyen sermayesini teşkil etmiştir. Gayri millî basının kaleşörleri hâlâ bozdura bozdura bu sermayeyi harcamaktadırlar. Malum olduğu üzere Türk ordusu, artan komünist saldırısı karşısında sık sık devlet gemisini korumak mecburiyetinde kalmıştır. Bu durum da, sol basını bir hayli rahatsız etmiş, orduya doğrudan veya dolaylı yollardan hü-

cumlar yapılmıştır. Halen de yapılmaktadır. Yahya Han veya Eyüp Han formülü sakızı bu hücumların silahıdır. Akşam gazetesinin bu konudaki bir makalesinde şöyle deniliyor:

«Necatî Zincirkıran bile (Eyüp Hanın formülü de, kendisi de iflas etmiştir...) diyor. Nerede etmiştir? Karşılığını çocuklar bile bilir... Elbette Pakistan'da! Ama başka yerlerde hâlâ bu formülü geçerli kılmak için oyun üstüne oyun düzenleyenler yok mudur? Onları deşifre etmeye Necatî Zincirkıran'ın biraz biraz formülün muhtevasına eğilmesi, biraz da yüreğini pekleştirmesi gerekmektedir. Bu dünya hiç bir zalime kalmamıştır.» (Mehmet Kemâl, Akşam, 22.12.1971)

Sende o pek yürek varsa, yazıversene içindekileri o maskeli devrimci! Açıklayıversene zalim kimmiş? Ama, herkes biliyor kimin gerçek zalim ve kimin o zalimin kıl kıyrukları olduğunu. Ama sen de korkaksın. Senin gibi imansızlığın girdabında boğulmuş olanlar da. Sizler, devlet dinamit-

lenirken susan veya tahrik eden, devleti korumak için harekete geçeneri utanmadan suçlayan bir tıyneteye sahiptiniz. Şu satırları ne demeye yazmak ihtiyacını duydunuz acaba? «Bu gecekondu soylusu darbeci askerlere Hanlık da kimden yadigârdır bilmiyorum» Vatan parçalayanları alkışlayanlara veyl olsun.

İsmine bile ihanet eden Cumhuriyet gazetesinin bir nüshasında ise, Yahya Han formülü ile ilgili iğrenç bir karikatür var. Böylece sol basın koro halinde yeniden sahneye çıkmış bulunuyor. Silahlı kuvvetler aleyhinde açıktan yazıp çizemeseler de, dolaylı yollardan midelerindeki zehirli kusmaya çalışıyorlar. Müsamaha hislerini istismar ederek şu veya bu şekilde Türk Ordusuna tavizlerde bulunuyorlar. Fakat bu davranışlarının cezası kendilerine pahalıya mal olacaktır. Tarih; millette, ordusuna ve devletine küfreden satılık kılavuzları bugüne kadar affetmemiştir. Sayfa-ı bunun misalleriyle doludur. Bundan sonra da affetmeyecektir.



Nerde Medenî Kanun

Yukarıdaki resim, Türkiye'de hergün olagelen fakat çok çüz'î bir kısmı gazetelere akseden hadiselerden birisini anlatıyor. Olay şu: İki Yahudi evleniyor. Moşe ile Deniz. Yahudi kız, evleneceği Yahudiye bir milyon lira drahoma (bir nevi bahşiş) veriyor. Nikâh, Sinagog'ta kıyılıyor. Ve merasim boyunca Yahudi damat, başına bere giyiyor. Hadisenin hangi tarafına yanarsınız? Hangi vurgunlarla elde edildiği hesaba katılmayan milyonluk drahomalara mı, belediye nikâhından önce müslümana dinî nikâhı yasaklayan medenî kanun maddesine rağmen, Yahudi nikâhının Sinagog'ta kıyılmasına mı, müslümanın başındaki bereyi gazetesinde inkılâp düşmanlığı olarak veren rotatif ağasının, Yahudinin başındaki bereden gıbtayla bahsetmesine mi, neye yanarsınız? Türkiye'de öyle mahluklar türedi ki, yabancıdan ne gelirse, kazık bile olsa yutmaya hazır bir tıyneteye sahip olabiliyorlar. Daha düne kadar, müslüman bir genç kız başını örttü diye kıyamet koparanlar, şimdi Sophia Loren ve B.B. isimli onun bunun yatağı zavallılar, rahibe kıyafeti giydiği için onu modalaştırma yarışına girişmişlerdir. Satılık kafa mı, kiralık mide mi? Ne isterseniz Türkiye basınında tümen, tümendir.

Herkesin sevgilisi ve çocukların koruyucu meleği

Antalyalı

NOEL
BABA



— Hristiyan kültürünün öncü müfrezesi gayri millî basın, milletimizin inançlarıyla alay ederken, ne kadar millete yabancı inanç tortusu var sa onu takdim etmekle meşgul. Kupür 29 Aralık 1971 tarihli Milliyet Gazetesinden kesilmiştir.